

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1995

Número 19

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 21 de novembre del 1995, a les 11 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 2792/95, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a oferta no homologada normativament. **(Decaiguda)** 550
 - 2) RGE núm. 2900/95, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pròrroga del termini d'execució de les obres que empara les del túnel de Sóller. **(Retirada)** 550
 - 3) RGE núm. 2931/95, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a activitats de promoció de la salut als centres. **(Ajornada)** 551
-

- 4) RGE núm. 2932/95, de l'Hble. Sr. Diputat Miquel Gascon i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a campanyes per donació d'òrgans. **(Ajornada)** 551
- 5) RGE núm. 2904/95, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a compliment de l'article que regula l'ús de les llengües oficials de l'administració de la CAIB. 551
- 6) RGE núm. 2909/95, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a mesures per combatre l'expansió del carpobrotus edulis a l'illa de Menorca. 552
- 7) RGE núm. 2840/95, de l'Hble. Sra. Diputada Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per separar els funcionaris, condemnats per falsedat documental en l'expedició de llicències d'instal·ladors, del servei públic. **(Ajornada)** 553
- 8) RGE núm. 2901/95, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sancions per incompliment del termini d'execució de les obres del túnel de Sóller. 553
- 9) RGE núm. 2933/95, de l'Hble. Sr. Diputat Miquel Gascon i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a organització de cursos per formació de personal en gestió sanitària. 554
- 10) RGE núm. 2927/95, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a mesures per impedir que la malaltia vaques boges afecti el bestiar de la nostra comunitat. 554
- 11) RGE núm. 2841/95, de l'Hble. Sra. Diputada Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures perquè les llicències d'instal·ladors de calefacció i altres esteses per funcionaris condemnats per falsedat siguin anul·lades. 556
- 12) RGE núm. 2929/95, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a si pensa retirar l'autorització als quioscs de venda de begudes situats al port de Sant Antoni. 555
- 13) RGE núm. 2930/95, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajut de la Unió Europea per reforestació de boscos. 557

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 2508/95, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política de transports de passatgers per carretera. 558
- 2) RGE núm. 2533/95, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a gestió dels comptes generals de la Comunitat Autònoma. 566

III.- MOCIÓ RGE núm. 2846/95, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a política lingüística del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, derivada de la interpel·lació RGE núm. 2230/95. 574

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats.

Començam aquest ple ordinari. El primer punt de l'ordre del dia són preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 2792/95, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a oferta no homologada normativament.

La primera és la formulada pel diputat Josep Ramon Balanzat, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a oferta no homologada normativament. Jo demanaria abans de..., no hi és? Per tant, decau aquesta pregunta.

I.2) RGE núm. 2900/95, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pròrroga del termini d'execució de les obres que empara les del túnel de Sóller.

La pregunta número 2 està retirada i passarà al pròxim plenari.

I.3) RGE núm. 2931/95, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a activitats de promoció de la salut als centres.

La pregunta número 3, que formula el diputat Sr. Xavier Tejero, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a activitats de promoció de salut al centres escolars.

Demanaria als senyors i senyores diputats que posin atenció, per favor.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President.

La pregunta, en principi, va dirigida al Conseller de Sanitat i Seguretat Social. No sé si és pertinent, o si el Govern pensa contestar a aquesta pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, gràcies per l'observació. Sra. Vice-presidenta, si pot donar resposta a aquest punt.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President.

El Conseller de Sanitat no hi és. En cas que vulguin que contesti directament el conseller, ho pot fer avui capvespre, però sinó puc contestar jo avui matí, com vulgui, Sr. Diputat. Gràcies.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Preferiria que contestàs el conseller, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Idò, les preguntes que fan referència a Sanitat seran contestades en el pròxim plenari, ja que l'ordre del dia d'avui capvespre està tancat i per tant haurà d'esser al pròxim plenari. Li va bé, Sr. Diputat? Moltes gràcies.

Sra. Vice-presidenta, n'hi ha alguna més? Continuem.

I.4) RGE núm. 2932/95, de l'Hble. Sr. Diputat Miquel Gascon i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a campanyes per donació d'òrgans.

Pregunta número 4, que formula el diputat Sr. Miquel Gascon i Mir, deu esser exactament igual que l'anterior? Quedarà ajornada.

I.5) RGE núm. 2904/95, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a compliment de l'article que regula l'ús de les llengües oficials de l'administració de la CAIB.

Pregunta que formula el diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a compliment de l'article que regula l'ús de les llengües oficials dins l'administració de la Comunitat Autònoma. Sr. Orfila, té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President.

L'article 9 del Decret 100/1990 estableix que, i llegiré textualment, "la documentació que adreci l'administració de la CAIB a les restants administracions públiques de l'àmbit territorial de les Illes Balears, es redactarà en català". La setmana passada vàrem criticar el fet que des del Govern es segueixi remetent documentacions, adreçades al Parlament, en castellà. Com per exemple la comunicació que la Conselleria d'Obras Públiques remeté fa poques setmanes sobre la gestió d'urbanisme dels consells insulars. Com que, a més a més, la major part de la documentació del projecte de pressuposts, referit a les empreses públiques, també s'ha remés en castellà, els demanam Sr. President, Sra. Vice-presidenta, quin és el nivell de compliment per part del Govern de l'article 9 del Decret 100/1990, que regula l'ús de les llengües oficials de l'administració de la CAIB?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Orfila.

Bé, la pregunta és el nivell de compliment. No hi ha nivells, es compleix o no es compleix, vull dir que la normativa està feta per complir-se, per tant, no es pot complir en un nivell determinat. A més, podria demanar i què és un nivell quantitatiu, un nivell qualitatiu, amb quina estimació, amb quins criteris. Per tant, s'ha de complir, es compleix, i això és el que s'intenta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. Conseller.

M'ho ha posat a tir. Cap nivell, vostè ho ha explicat, la normativa s'incompleix o es compleix. La setmana passada aquest diputat que els parla va rebre una resposta a una pregunta parlamentària formulada a la Presidència del Govern, sobre els motius que havien induït al Govern a publicar un anunci en el BOCAIB sols en castellà. La resposta diu així, i escoltin senyores i senyors diputats, perquè no té desapropietament; "Presidència del Govern balear. *En relación a la pregunta número tal, formulada por don Ramón Orfila Pons, diputado del Grupo Parlamentario Nacionalista-PSM, sobre la no publicación, esta secretaria general técnica informa, vistos los informes del departamento...*" etcètera, etcètera. Com vol, Sr. President, que des de les conselleries es faci cas de les seves professions de fe en la normalització lingüística si des de la presidència del Govern es remeten respostes a diputats, i precisament a partir de preguntes que es fan sobre el no compliment de la Llei de normalització lingüística, i les respostes que venen de la presidència del Govern es remeten al Parlament en castellà. Sr. President, comenci per convèncer als seus, que des de presidència, tots els documents que es remetin al Parlament, a qualsevol de les administracions, es faci en català. I no perquè nosaltres o demanem, ni tampoc perquè vostè ho va dir en el seu debat d'investidura, perquè ho diu la llei, perquè ho diu el Decret 100/1990. Sr. President, demani als seus que l'escoltin.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, per tancar la qüestió.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sr. Orfila, no sigui espectacular, no sigui aparatós. Miri, vostè està fent referència a una qüestió puntual que efectivament s'ha de rectificar, hi ha cinquanta mil accions puntuals que es fan totes en català, com és lògic. Per tant, li torn dir, el compliment ha d'esser exacte, i per això s'ha creat la comissió interdepartamental de seguiment on hi ha, fins i tot, tota una sèrie d'avaluacions i estimacions, que es fa el seguiment cada mes, de tot el que s'està fent. Per tant, no, no vulgui, a través d'una qüestió puntualíssima fer una espècie de plantejament al Govern. No. Es compleix i es complirà, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.6) RGE núm. 2909/95, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a mesures per combatre l'expansió del carpobrotus edulis a l'illa de Menorca.

Passam a la pregunta número 6, que formula el diputat Sr. Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a les mesures per combatre l'expansió de la malaltia de la patata a l'illa de Menorca.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Bon dia, Sr. President. No és exactament la malaltia de la patata, en tot cas és l'extensió de la patata fregida.

Com vostès saben, la carpobrotus edulis és una planta exòtica que ha tengut molt d'èxit dins la jardineria. Planta sud-africana que ha colonitzat moltes parts d'Europa del sud, i com a planta de jardineria té èxit perquè també es benèfica ja que consumeix poca aigua, és ornamental, molt polida, però resulta que quan es fan nets els jardins, per desconeixement, molta gent tira aquestes restes de plantes al camp. En els darrers anys s'ha produït una extraordinària colonització de les parts del camp, zones naturals, que afecten molt greument a les plantes endèmiques menorquines, sobretot al nord de Menorca, la costa de Tramuntana.

Per aquest motiu la pregunta que feim és després d'haver efectuat els estudis per determinar la presència i abundància del carpobrotus edulis a la costa de Tramuntana de l'illa de Menorca, quines mesures pensa posar en marxa el Govern per a la seva eliminació i control?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socias i Morell):

Moltes gràcies, Sr. President.

En contestació a la pregunta formulada pel Sr. Portella, he d'indicar que la Conselleria d'Agricultura durà a terme actuacions immediates, urgents, de caràcter manual, perquè siguin menys impactants, precisament per eradicar l'eliminació d'aquesta patata fregida o ungla de moix, a Cap Favàritx. El que passa és que estam pendants de l'autorització de la Demarcació de Costes, que ja s'ha demanat, i per l'altra part de l'autorització dels propietaris, i aquesta eradicació o eliminació es pensa fer, com vostè ja ha indicat, amb una sèrie de plans o d'estudis, que ha fet la Conselleria d'Agricultura, bàsicament els plans de conservació de vegetals amenaçats de Balears, on s'assenyala que a Menorca una de les actuacions prioritàries és precisament l'eliminació d'aquesta planta exòtica a Cap Favàritx, que és el lloc on està més estesa, per altra part, un estudi de distribució i cartografia d'aquesta planta a l'illa de Menorca, de l'any 94, que preveu, també, que la zona prioritària d'actuació és a Cap Favàritx, i per altra part, el Pla d'ordenació de recursos naturals de l'Albufera del Grau, de l'illa de Colom, i de Favàritx, que també preveu, exactament, que a distintes zones de Menorca existeix aquesta planta exòtica que s'ha estès pel medi natural, i preveu com a actuació urgent fer-la. El que passa és que, com ja he indicat, estam pendants (...) l'autorització de la Demarcació de Costes, i la que s'ubica a propietat privada estam pendants que els propietaris ens autoritzin a llevar-la, i ja puc dir que hi ha hagut certs problemes amb el propietari, que pareix esser que es resoldran en poc temps, precisament per eradicar-la. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Només per expressar la nostra satisfacció i esperar que aquesta campanya d'eradicació tenguí prou èxit perquè en aquests moments hi ha prou patata fregida a Menorca per omplir tots els *McDonald's* d'Espanya, i si em permet un poc d'humor negre, la podem servir en salsa de dimilin.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.7) RGE núm. 2840/95, de l'Hble. Sra. Diputada Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per separar els funcionaris, condemnats per falsedat documental en l'expedició de llicències d'instal·ladors, del servei públic.

Passam a la següent pregunta que formula la diputada senyora Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per separar els funcionaris, condemnats per falsedat documental en l'expedició de llicències d'instal·ladors, del servei públic.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Sí, gràcies, Sr. President. La pregunta queda tal com l'heu llegida.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per contestar té la paraula el Sr. Conseller d'Indústria i Comerç.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Guillem Camps i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Efectivament, com a conseqüència de la petició d'alta com a empresa instal·ladora d'un dels tres afectats, es constatar que no tenien antecedents com a activitats, és a dir, no tenia carnet d'instal·lador. Fet que motivà una auditoria interna de tots els carnets d'instal·ladors emesos pel departament de seguretat industrial. Es detectaren una sèrie de presumptes falsificacions que afectaven les expedicions de carnets professionals en diverses matèries de seguretat social. Immediatament es va posar en coneixement de la justícia totes aquestes actuacions per comprovar si eren objecte de responsabilitat. Després es va separar un funcionari, no funcionaris, que hauria pogut realitzar les presumptes falsificacions, perquè en cas de confirmar-se no pogués influir en la investigació que du a terme la justícia.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Sí, he volgut entendre en el cas del funcionari que ha estat separat del servei. No sé si ho ha dit clarament el Sr. Conseller. És evident que la justícia no l'ha condemnat, no l'ha separat del servei, no l'ha obligat a deixar la funció pública, però, en qualsevol cas, com a expedient disciplinari hauria d'haver-se obert, no sé si és el cas perquè no ho ha dit exactament, expedient disciplinari, nosaltres entenem que per falta molt greu. Això no només afecta al codi ètic que pugui tenir el propi govern, sinó a l'honorabilitat de tots els funcionaris que treballen per a l'administració pública, i que té conseqüències dins el que després significa el mercat i la competència.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol tornar fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Guillem Camps i Coll):

Bé, jo, primer de tot, he de dir que hi ha un funcionari, no funcionaris, és un deure manifestar públicament l'honestat i professionalitat dels funcionaris de la Conselleria d'Indústria. Malauradament, excepcions n'hi ha a tots llocs. En qualsevol cas, la nostra resposta va ésser i serà contundent, total i absoluta. Una volta hem conegut la sentència judicial, l'hem posada en coneixement de la Conselleria de Funció Pública i dels serveis jurídics, que estan obrant en conseqüència. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.8) RGE núm. 2901/95, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sancions per incompliment del termini d'execució de les obres del túnel de Sóller.

La pregunta número 8 ha estat prèviament retirada per poder-se veure en el pròxim plenari.

I.9) RGE núm. 2933/95, de l'Hble. Sr. Diputat Miquel Gascon i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a organització de cursos per formació de personal en gestió sanitària.

La pregunta número 9, que també fa referència a temes de sanitat, vol que es formulï la pregunta? Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. GASCON I MIR:

Sí, senzillament, la pregunta diu si la Conselleria de sanitat té previst l'organització o la col·laboració en la realització de cursos per a la formació de personal en gestió sanitària. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Vice-presidenta, té vostè la paraula.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. El (...) hospitalari de Mallorca, creà el passat mes d'octubre la Comissió de Docència. L'objectiu d'aquesta comissió durant el darrer trimestre d'aquest any és l'elaboració d'un programa formatiu global per aquest any que comença, 1996, d'acord amb l'anàlisi de les necessitats existents. Un cop elaborat aquest esmentat pla formatiu, i per tal de posar-lo a la pràctica, organitzar-lo i finançar-lo, sol·licitarem la col·laboració d'altres institucions, sigui la Universitat, sigui l'Ibap.

D'altra banda, també es té previst col·laborar en el desenvolupament d'un màster de gestió sanitària, organitzat per l'institut col·legial, per a la formació mèdica continuada, pel Col·legi Oficial de Metges de Balears, amb la participació de diverses institucions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vice-presidenta.

Sr. Diputat, vol tornar fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. GASCON I MIR:

Sí, Sr. President.

A la compareixença del Sr. Conseller, el mes d'octubre, es va manifestar, jo pens clarament, favorable que es fessin cursos per formació de personal, com va dir ell, capaç de dirigir els nostres hospitals sense haver de venir gent de fora.

Llavors, ara ens trobam amb una col·laboració, com ha dit vostè, amb un màster en gestió sanitària, en el qual col·labora també l'Insalud. Nosaltres hem manifestat el nostre desacord, desacord perquè amb els barems que es precisen per entrar a realitzar aquest màster, idò, hi ha coses tan curioses com que per pertànyer a una companyia d'assegurances, que és Previsió Sanitària Nacional, amb matisos però companyia d'assegurances, es donen tres punts. Es donen tres punt per ésser veterinari, es donen quatre punts per ésser metge a l'atur, llavors, nosaltres pensam que la Conselleria ha de fer cursos de formació de gerents, però no col·laborar en cursos on els objectius no són tan clars com haurien d'ésser. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula la Sra. Vice-presidenta.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President.

Sr. Diputat vostè fa una pregunta, no amb l'afany de poder-se interessar per una actuació del Govern, sinó amb l'afany de contestar, valorar uns criteris, i per tant no contestaré aquesta valoració. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vice-presidenta.

I.10) RGE núm. 2927/95, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a mesures per impedir que la malaltia vaques boges afecti el bestiar de la nostra comunitat.

Passam a la pregunta número 10 que formula el diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a mesures per impedir la malaltia vaques boges, que afecta el bestiar de la nostra comunitat autònoma.

Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President.

La falopatia espongiforme, més coneguda com la malaltia de les vaques boges, ha provocat greus problemes a la Gran Bretanya. Les possibles conseqüències d'una extensió d'aquesta malaltia a Europa està provocant que les autoritats de països com són Bèlgica, Holanda i França, parlin de prendre mesures estrictes de control sanitari. Té previst el Govern prendre algun tipus de mesura perquè aquesta malaltia de les vaques boges arribi a afectar el bestiar de les Illes Balears?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socias i Morell):

Moltes gràcies, Sr. President.

En contestació a la pregunta he de dir que sí pensam prendre mesures. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President.

Hem escoltat ja tantes declaracions sobre les mesures de seguretat que impedirien l'entrada de malalties i plagues que hem arribat a perdre la fe en les mesures que es prenen des de l'administració autonòmica. I és que no ens privem de res, en matèria de plagues, varoasis per a les abelles, processionària pel pi, amb el seu corresponent dimilin, la malaltia de la llengua blava, què vol que li digui?

Pot esser, si m'ho permet, ho podria dir amb una glosa, si el President ho permet i que no serveixi de precedent. Inst al Conseller Socias que prengui les mesures que permeti estar segures les vaques de malalties, les vaques que fan bogeries, les que han perdut la romana, no són vaques com Déu mana, són vaques *loques*, les ties, i hem de tancar aquelles vies perquè cap bèstia malsana trobi una entrada ben plana i ens tapi de porqueries. Per açò vos instam, oh Socias, *don Mariano*, Conseller, a esser més dur que en Cabrer ho ha estat amb l'oli, aquests dies, i que, com dos policies, a cada moll fronterer, es faci el que s'ha de fer i els entrin les flastomies a totes les vaqueries que no sàpiguen actuar bé. Si així ho feis, amic Socias, vos duré de Ferreries quelcom que vos ha d'agradar. I ho podeu ben confessar, un *hermos* i màgic pin que sols digui dimilin.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socias i Morell):

Moltes gràcies, Sr. President.

Agrair al Sr. Orfila aquesta poesia, li agrairia que me la fes arribar, l'emmarcaré.

Mesures concretes, el Govern pensa prendre mesures molt concretes que ja es pensen fer. En primer lloc, vigilar i controlar l'aplicació d'una decisió de la comissió de 27 de juny del 94, que precisament estableix unes mesures de protecció contra aquesta malaltia. Bàsicament, el que prohibeix és la utilització de proteïnes animals derivades de teixits per l'alimentació, sobretot pels pinsos perquè es sap que la fons bàsica d'aquesta malaltia és precisament emprar aquest tipus de proteïnes animals a l'alimentació.

En segon lloc, molt important, aquest dijous es reuneix el Consell d'Administració de l'Institut Balear de Biologia Animal, per prendre un acord d'aprovació d'un projecte de control sanitari d'entrada d'animals a la Comunitat Autònoma, i en definitiva, una de les coses que pensa fer l'Institut de Biologia Animal, és controlar, precisament, l'aplicació de dues directives, o dues decisions, de la comissió, concretament la de 28 de juliol del 89, modificada per una de 7 de febrer del 90, que preveu el control sanitari de l'entrada d'animals que provinguin, bàsicament, del Regne Unit, que és on s'ha manifestat aquesta malaltia. I puc dir clarament, a més, que exigirem que tots els certificats sanitaris duguin clarament aquesta especificació, el que no vol dir que no entrin malalties d'aquest tipus. El que passa és que posarem tots els mitjans que estan en mans de la Conselleria per dur un control sanitari de l'entrada d'animals vius, perquè precisament si hi ha desavantatges pel fet d'esser illes, també hi ha una sèrie d'avantatges, com poder controlar sanitàriament l'entrada d'animals amb malalties. I es pensa dur a terme, ja li dic, amb un acord que es prendrà al pròxim Consell d'administració de dijous.

En tercer lloc, si entren animals que tenen malalties tenim previst l'eliminació d'aquests animals. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.12) RGE núm. 2929/95, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a si pensa retirar l'autorització als quioscs de venda de begudes situats al port de Sant Antoni.

Passam a la següent pregunta que formula el diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a si pensa retirar l'autorització als quioscs de venda de begudes situats al port de Sant Antoni.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller. Com vostè sap, damunt el moll de ribera de Sant Antoni de Portmany, hi ha dos quioscs on vostè pot consumir des d'un frankfurt, una hamburguesa, una cervesa o qualsevol altre refresc, també pot asseure's a una taula i prendre-ho còmodament, per tant, fins aquí, Sr. Conseller, tot va bé. Però el problema ve si vostè té alguna necessitat fisiològica, llavors, el cambrer això sí molt amable, li diu que pot escollir entre vuit i deu establiments que hi ha al voltant i que curiosament són cafeteries on serveixen els mateixos productes que vostè està consumint al quiosc.

Per tant, el que preguntam és si la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori pensa retirar l'autorització als quiosc de venda de begudes i gelats, i hauria de dir altres productes, també, a la zona de servei del port de Sant Antoni de Portmany. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I MEDI AMBIENT (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat.

A curt termini, no, el que és probable és que dins una obra de millora global de Sant Antoni, a aquesta esplanada es pugui arribar a llevar aquests, diguem, *chiringuitos*. Però a una fase inicial, no. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President.

Sr. Conseller, la veritat, no esperava aquesta contesta, perquè nosaltres pensam que aquests quioscs ja hauria de fer molts d'anys que estiguessin retirats. En primer lloc, perquè al nostre entendre són il·legals, i en segon lloc, perquè el que no pot esser és que la Conselleria es converteixi implícitament en competència d'altres establiments que tenen que pagar els seus impostos i complir les normes del seu propi govern. Per tant, el que demanam i reiteram és que acabi amb aquests quioscs i aquesta il·legalitat. Vull recordar-li, també, que vostè hauria de saber que, fins i tot, aquests quioscs no tenen aigua corrent. Això és una autèntica vergonya.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I MEDI AMBIENT (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat, aquests quioscs no són il·legals, tenen autorització, perdoni'm, però és així. Això no vol dir que a un termini de temps determinat, dins una obra de millora de l'explanada, es pugui llevar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.11) RGE núm. 2841/95, de l'Hble. Sra. Diputada Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures perquè les llicències d'instal·ladors de calefacció i altres esteses per funcionaris condemnats per falsedat siguin anul·lades.

Passam a la pregunta que, efectivament, formula la diputada Sra. Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a que les llicències d'instal·ladors de calefacció i altres esteses per funcionaris condemnats per falsedat siguin anul·lades. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Sí, Sr. President. Igual que abans, la pregunta queda talment.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Guillem Camps i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Insisteix, una vegada més, només hi ha un funcionari, no funcionaris. Vull, una altra vegada, remetre que és un deure manifestar públicament l'honestetat dels professionals de la Conselleria.

Al conèixer els fets es va donar ordre immediatament de no tramitar expedients en els quals intervenguessin els afectats. Per tant, no tenen efectes els carnets emesos incorrectament.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

El que diu el Conseller és que no en tramitaran, no contesta si ja s'han retirat les que estan donades, i quines conseqüències pot tenir el que aquests instal·ladors hagin estat dins el mercat amb llicències que no corresponien. Jo crec que això és una falta de responsabilitat política, i també pot tenir conseqüències tècniques. La veritat és que no ho sabem. A part, es tracta també d'aggravis comparatius pels que han tramitat les llicències correctament, si no es prenen mesures amb els que no les tenen. Hi ha competència deslleial i a més les llicències haurien d'esser anul·lades, nosaltres pensam, amb el sistema que calgui, però que siguin anul·lades i no que estiguin funcionant pel carrer.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, vol fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Guillem Camps i Coll):

Gràcies, President. El període de temps va esser curtíssim i per tant no crec que hi hagi cap instal·lació feta per aquests... i això s'ha aturat radicalment. En qualsevol cas, sempre hi ha un tècnic superior, un enginyer superior, que firma qualsevol projecte, i tota aquesta documentació està en mans dels jutges, en mans de la nostra assessoria jurídica. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.13) RGE núm. 2930/95, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajut de la Unió Europea per reforestació de boscos.

Passam a la darrera pregunta, que formula la diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajut de la Unió Europea per reforestació de boscos. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Amb pregunta escrita varem demanar al Conseller d'Agricultura quins projectes havia presentat la Comunitat Autònoma de les nostres illes per esser inclosos en sol·licituds d'ajuts ecològics a la Unió Europea en matèria de reforestació de boscos. I ens contesten, per part de la Conselleria d'Agricultura que cap, no va presentar cap projecte per sol·licitar ajuts de reforestació. Demanam quins són els motius. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socias i Morell):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Barceló, la Conselleria d'Agricultura no té consciència d'haver desaprofitat cap tipus d'ajuda per reforestació de boscos. És així. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

La veritat és que he quedat com un poc espantada que la Comunitat Autònoma no sàpiga les ajudes que hi ha a nivell europeu per reforestar boscos, i que ells poden presentar projectes, i que donen doblers per reforestar boscos, si hi ha plans. Això vol dir si hi ha també parcs naturals per reforestar, cosa que la serra de Na Burguesa queda una altra vegada pendent. Però que diguin que no saben on sol·licitar les ajudes, quan altres comunitats com Andalusia, Galícia i Catalunya han presentat dins l'any 95 projectes que s'han subvencionat respecte a plans per reforestació. Per tant, hem d'assenyalar al conseller que pot esser encara no era la seva responsabilitat, però que vagi alerta i no deixi passar oportunitats que vinguin doblers a les nostres illes, que prou vegades ens queixam que no és així. Que vinguin doblers implica estar a l'aguait, i implica fer feina, presentar projectes, i recordar que en aquest cas la declaració de la serra de Na Burguesa parc natural, hagués ajudat moltíssim a tenir aquests projectes a punt per enviar a que es subvencionessin. Li record que la subvenció era del 85% de les ajudes que es sol·licitaven. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socias i Morell):

Moltes gràcies, Sr. President.

Torn repetir (...) el mateix que he dit abans. No jo, sinó la Conselleria, no té consciència d'haver desaprofitat cap tipus d'ajudes. Les ajudes per reforestació estan previstes a un decret, que vostè coneix, a nivell estatal, el Reial Decret 378/93, desenvolupat a la Comunitat Autònoma per un altre decret. I aquest decret, que és el que preveu les ajudes per reforestació, s'està aplicant a tot l'àmbit de la Comunitat Autònoma, per particulars, per ajuntaments i per altres identitats. Que la Comunitat Autònoma, per si, no hagi presentat cap projecte no significa que hagi desaprofitat cap tipus d'ajudes. Aquí hi ha un volum d'ajudes a nivell d'Esuropa, i a nivell de l'Estat per a Balears en matèria de reforestació, i cregui'm que la Conselleria d'Agricultura farà tot el possible per no desaprofitar i no haver de tornar cap pesseta a Madrid, ni a Brussel·les. I el que vostè ha repetit és el (...) del 85%, que són els expedients generals de reforestació. Per tant, no faci vostè filosofia dient que hem desaprofitat ajudes quan no hem desaprofitat cap tipus d'ajuda. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I passam al segon punt de l'ordre del dia que fa referència a interpel·lacions.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 2508/95, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política de transports de passatgers per carretera.

La primera que es veurà és la presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política de transports de passatgers per carretera. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente.

En primer lugar, quería rectificar un error material que hay en el escrito dirigido a la *Mesa del Parlament*, en la primera línea de este escrito figuran las palabras siguientes, se habla de "*la manca de conflictes*" cuando en realidad tiene que poner "*la manca de solució dels conflictes*".

Señoras y señores diputados. Sr. Conseller. Repetidas veces, en los últimos años, se han hecho interpellaciones sobre política de transportes por parte de mi grupo. Quizá con excesiva ambición puesto que el tiempo de que disponemos, en esta cámara y en este trámite, suele ser bastante escaso para abarcar toda la normativa y toda la problemática que tiene este sector. Por eso, en esta interpelación, me voy a limitar exclusivamente al transporte público de viajeros por carretera, mediante autobuses discrecionales o de línea regular.

He dicho que ya ha habido unas interpellaciones sobre este tema en el año 89, en el año 91, en el año 93. ¿Se trata pues de un tema recurrente? Con toda sinceridad, creo que no. Le diré por qué, sencillamente porque la política del *Govern* en este tema ha sido errática. De todo lo que se ha dicho en el Parlamento hasta la fecha muy poco o nada es lo que se ha hecho. El conseller que le precedió en el cargo, en el transcurso de interpelación, allá por el año 91, expuso ante parlamento sus propósitos que giraban entorno a tres ideas. La calidad en vehículos, instalaciones y servicios. Racionalizar el transporte regular, evitando las coincidencias entre concesionarios. Y evitar el intrusismo.

Para mejorar la calidad de los vehículos pretendía una renovación de la flota, y tres años después realmente la flota es tres años más vieja, nada más. Para mejorar la calidad de las instalaciones pretendía crear una estación central, en el caso de la isla, y en este caso en Palma de Mallorca, crear paradas cómodas con marquesinas y con buena información, y nos encontramos que pese a algunas exclamaciones de urgencia a cerca de la creación de esta estación, la estación ni se ha hecho ni al parecer se va a hacer, por lo menos a muy corto plazo. Y sobre la reforma de las paradas nunca más se supo. Para racionalizar el transporte y evitar el intrusismo, se encargó un plan de ordenación del transporte regular de viajeros por carretera. Se hizo, se hizo tarde, pero se hizo. Pero según parece ser, según manifestaciones que constan del actual conseller, el plan no es de su agrado, por lo menos en su conjunto. Es decir, del 89 al 93 no se ha hecho nada, o por lo menos nada de lo que se había dicho, y lo que se ha hecho, el Plan de ordenación, no ha servido para nada. Sin el plan de ordenación, huérfanos de otra explicación de su política, sólo tenemos los referentes que fueron desdrenados por usted Sr. Conseller en la interpelación de 9 de noviembre de 1993, y en la comparecencia de 8 de marzo de 1995 ante la Comisión de Economía, y que podemos resumir, por darles un hilo común, en la política de las tres virtudes teológicas: fe, esperanza y caridad.

Fe ciega en una política de sanciones, había que lograr que el administrado temiese a la administración, había que endurecer las sanciones, estas eran palabras que se decían en aquella interpelación de 9 de noviembre del 93, se ponía como ejemplo, incluso, la administración de Hacienda como una administración que genera un miedo reverencial hacia los administrados, y había que copiar ese sistema.

Esperanza, esperanza en que la economía de mercado solucionaría el problema de la masificación, exceso de oferta, e intrusismo. Palabras textuales, "la masificación, exceso de oferta, e intrusismo, se arregla dejando actuar al mercado", frase de la misma interpelación del 93. Fe, esperanza y caridad. Caridad con los concesionarios de línea regulares que explotasen recorridos deficitarios, se decía, lo que hemos de hacer es actuar con un criterio economicista, intentando que las líneas de débil intensidad se vean compensadas por otras rentables, el resto son palabras que dejan los estudios encima de la mesa, y yo creo en los números. Más o menos estas eran sus palabras. ¿A dónde han ido a parar estas tres virtudes teológicas? Pues, han tenido una vida muy corta hasta su apostasía. La fe, la fe en la política de sanciones, se acaba en la comparecencia de 8 de marzo de 1995, ante la Comisión de Economía. Decía textualmente, nos encontramos con que por vía contenciosa se pierden constantemente los recursos, son temas dificultosos, etc. Normalmente, los pleitos se pierden cuando no se tiene razón, salvo las necesarias excepciones. Considerarlo de otro modo significaría un desprecio hacia la administración de Justicia, naturalmente.

Perdida la fe, también se pierde la esperanza, más o menos al mismo tiempo. La esperanza en la economía de mercado fue a naufragar en el Decreto 123 de 1994, sobre Régimen jurídico de las autorizaciones de transporte por carretera. En el preámbulo del decreto aún se mantenía esta esperanza, y se nos dice que uno de los criterios básicos de ese decreto es un intervencionismo menor en el mercado, que suprime una serie de condicionantes a la libertad de actuación de los transportistas que en ocasiones se han mostrado perturbadores. Pero cuando llegamos al artículo 3.1 que establece los requisitos para obtener autorizaciones de transporte público discrecional, y viajeros en autobús, es decir, lo que tiene que cumplir una persona que tiene autobuses para poder ejercer en transporte discrecional, para poder acceder al mercado precisa tener, por lo menos, 150 plazas de asiento. ¿Eso es un intervencionismo menor en el mercado? Lo dudamos. Aproximadamente, si hablamos en términos económicos, 150 plazas de asiento en autobuses nuevos, supone aproximadamente unos 75 millones de pesetas. Es decir, que un transportista de Baleares, para acceder al mercado, aquí en Baleares, ha de disponer de 75 millones de pesetas, sin contar con instalaciones fijas, gastos laborales, gastos generales, etc., etc. O por lo menos esto es lo que pensaba la conselleria, porque lo que sucede en la realidad es que los transportistas de Baleares lo que hacen es irse a Madrid y gastarse un millón de pesetas en una tarjeta de carácter nacional, y venir y ejercer la profesión por aquí. Quienes más contentos están con este decreto son los transportistas de Madrid, dónde venden las tarjetas a un millón de pesetas.

No obstante, y volviendo a su teoría, es difícil encontrar un condicionamiento mayor para el acceso al mercado, para el acceso a una profesión, que el que se ha puesto, 75 millones de pesetas. Será necesario contar con el apoyo de la Sociedad Balear de Capital Riesgo, o algo así, para poder montar una empresa de transportes aquí, en Baleares.

Bien, perdida la fe en la política de sanciones, la esperanza en la economía de mercado, nos queda la caridad. Bueno, aquel criterio economicista de compensar a los concesionarios de líneas no rentables por líneas que sí lo fueran, se ha ido diluyendo, se mantiene la caridad de forma distinta a la prevista. Y así, en el Decreto 52/95, de 18 de mayo, por el que se regulan las subvenciones para las concesiones de servicios públicos regulares, permanentes, de transporte de viajeros por carreteras, se nos dice que "con el fin de garantizar las comunicaciones entre las zonas más deprimidas y el resto de municipios, y analizadas las soluciones posibles, se considera como la más aceptable..." aquí esperaba encontrar la que se había anunciado, pero no, nos encontramos con que se dice "se considera como la más aceptable la que consiste en subvencionar la explotación del servicio". Es un criterio distinto al que estaba anunciado. Se ve así, pues, como de los criterios anunciados en la anterior legislatura, no queda nada. Perdida la fe en las sanciones, abandonada la esperanza en la economía de mercado, y refugiada la política sobre transportes en esa caridad a la que nos hemos referido, hemos de concluir que la desorientación existente en la actualidad hace necesario que se aclare cual va a ser la línea general a seguir por la dirección general de transportes, en concreto. Máxime cuando, como según parece, todos los estudios hechos hasta el momento, todos los planes de ordenación de transporte, con el cuantioso gasto de dinero público que han supuesto, no van a ser tenidos en cuenta.

Le solicito, pues, que nos manifieste cuales van a ser las líneas generales de la política en este sector, pero también en algunos detalles puntuales son los que quisiera que informase a esta cámara acerca de sus intenciones. ¿Piensa mantener las restricciones de acceso al mercado del transporte discrecional de viajeros por carretera, Decreto 123/94, pese a las negativas consecuencias que ha tenido, salvo para los millones de pesetas que suelen ir a Madrid? Transporte escolar, ¿qué piensa hacer para solucionar el problema de la absoluta obsolescencia de los vehículos dedicados a este transporte? Si para transportar carne de animal muerto, o pescado congelado, se exigen múltiples requisitos a los vehículos, ¿cómo es posible que para transportar niños vivos se permita utilizar artefactos de museo? La estación central de autobuses de Palma, y las demás que se tenían que crear, ¿sigue pensando que es necesaria?, ¿para cuándo está previsto comenzar su construcción?, ¿se pondrá, como la estación del tren, a una distancia tal del centro que se precise otra estación de autobuses en el centro para traer a los pasajeros y desembarcarlos en la estación central de autobuses? ¿Tiene algún proyecto que sirva para evitar la excesiva antigüedad de los autobuses que circulan por nuestras carreteras? ¿Piensa mejorar las paradas de las líneas regulares, sus condiciones de comodidad, de información a los usuarios, la fiabilidad de los horarios, etc.? ¿Tiene intención de llevar a cabo un profundo proceso de reforma y convalidación de las concesiones de transporte regulares existentes en este momento, que incluya hasta Umass? Todas estas preguntas son las que quisiera que nos contestara, porque realmente traté de intentar conocer cual era la política de transportes que pretendía su grupo, leí el libro "Soluciones PP" que se presentó en la campaña electoral, y he encontrado cosas que se referían a líneas pretendidas por su antecesor en el cargo, y pocas referencias a lo que usted dijo en la comparecencia del 93. Su turno, Sr. Conseller. Explíquenos cual es su política de transportes. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller d'Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I MEDI AMBIENT (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Fe, esperanza y caridad, farem un poc d'exercici de paciència, i farem una lectura didàctica d'unes dades que poden il·lustrar, per ventura, als parlamentaris que entren ara en el tema de transports, i els falta un poc d'informació.

Quant a transports, jo voldria que hi hagués dos blocs separats mentalment, regulars, que és una àrea de transport que precisa d'una tutela pública, respecta a tràfics, a tarifes, respecte a prestació, i el món lliure. El món lliure pot ésser discrecional, pot ésser privat complementari, pot ésser el taxi, pot ésser classe C, i respecte al lliure, exceptuant el taxi, jo diria que a partir d'ara, vostès pensin que quan a passatgers a 1 de gener de l'any 96, és un món on la competència marcarà el ritme. Per imposició legal comunitària, a partir d'aquesta data entrem en un marc jurídic obert.

El Govern balear, i ara fa un any i mig, va eliminar restriccions del mercat quantitatives, en el sentit que abans, i això per ventura vostè (...) ho sabia, hi havia unes quotes quantitatives que determinaven que per entrar en el sector els que estaven asseguts a una taula, i tenien una empresa A, B o C, del nivell que fos, tenien un cert monopoli. El Govern balear va fer una regulació, l'any 94, un decret que vostè ha qüestionat, que avui en dia, cosa curiosa, el Govern central i altres autonomies l'estan copiant, cosa curiosa, on marcàvem restriccions qualitatives. Nosaltres dèiem que per entrar en el sector no hi havia *numerus clausus*, però havia d'entrar gent en unes condicions de qualitat òptimes. En aquest sentit, que entrassin empreses amb una certa dimensió, amb dos autocars, per exemple, donava un poquet una premissa d'un cert ordre, i una certa competitivitat. És a dir, parlant del que és el transport lliure, que serà molt més lliure a partir del mes de gener de l'any 96, i no sabem aquest nivell de llibertat on pot arribar i on pot conduir, perquè és un tema de debat intens entre administracions públiques, hem de pensar que la funció del Govern balear ha d'ésser reforçar el paper inspector, tutelant i controlador. I en aquest sentit, torn destacar aquesta voluntat sancionadora. L'experiència de l'administració és que contam amb pocs mitjans i no ens queda més remei i solució que ésser, en la mesura del possible, just, però també (...), per crear en certa forma una premissa d'actuació correcta i coherent.

Restriccions d'accés en el mercat, em sap greu que vostè faci una lectura que la regulació del Govern balear que ha estat pionera per llevar quotes quantitatives que hi havia un monopoli clar i cert respecte a x activitat del sector, vostè l'hagi vist com a una restricció d'accés. Les empreses que tinguin futur a les Balears, seran empreses que han de competir amb empreses d'àmbit nacional i internacional. Crec que està a una fase final, l'esquema productiu en transports que obeeix a petites empreses unipersonals, amb un sol vehicle, tant en viatgers com en mercaderies. Nosaltres apostam perquè el mercat reguli el que ha de regular, i voldríem que el sector balear d'aquí fos competitiu, partint d'una premissa bàsica que és que a partir d'ara han d'invertir més per, realment, poder aguantar la pressió de la competència. Això, (...) una referència en els discrecionals, el privat complementari, el taxi és un món distint, és un món que la regulació que fa el Ministeri determina encara la possibilitat, i supòs que es mantindrà, de crear unes quotes estàtiques. El sector del taxi és un sector balear que està sobredimensionat, hi ha un problema de massificació del taxi a la zona urbana de Palma de Mallorca, que ha perdut influència turística, i es manté avui en dia, gràcies a Déu per a ells, en base en el servei portuari i aeroportuari, amb una tensió constant per part dels taxistes de part forana que voldrien compartir i repartir aquesta possibilitat d'actuar a l'aeroport. Pot ésser, pot ésser que hi hagi un consens en el sector del taxi, (...) i es puguin crear àrees metropolitanes a una zona d'incendiària que pugui ésser illenca, en el cas d'illes menors com pugui ésser Eivissa, on hi ha una certa experiència, i que puguin ésser metropolitanes molt més restringides com Palma, Calvià, Lluçmajor, etc. Quant al taxi, des del Govern balear el que sí voldríem propiciar seria que el sector perdés volum, en el sentit que avui en dia, realment, la taxa d'ingresos d'aquests treballadors ha baixat de forma ostensible comparant amb altres anys passats.

Veig que vostè a la seva intervenció, ha parlat del servei per carretera, ha fet una menció molt especial al transport regular, que com dic jo, és l'altra gran part del transport. És aquell que mereix un control i tutela per part de tots nosaltres, perquè en certa forma cobreix un servei públic de primer ordre, i és bo i necessari que hi hagi una certa visió política en aquesta qüestió.

Donaré unes dades molt simples per resumir el que és avui en dia el transport regular a les Balears. En aquest moment, hi ha 59 concessions, n'hi ha 42 a Mallorca, 11 a Eivissa, 5 a Menorca, 1 a Formentera. Però això es reparteix entre 30 operadors, i havent, exactament, 59 concessions, només hi ha 30 empreses, que són 21 a Mallorca, 4 a Menorca, 4 a Eivissa, i 1 a Formentera. Així i tot, veim com aquestes concessions estan concentrades a molt poques empreses, perquè, per exemple, de les 42 que hi ha a Mallorca, 30 es concentren en 9 empreses, de les 12 que hi ha a Eivissa i Formentera, 9 es concentren en 2 operadors, en 2 empreses, i de les 5 concessions que hi ha a Menorca, 2 es concentren en 1 operador. Podem dir que el 72% de mitja del que és el sistema de regulars de les Balears, es concentra en 12 empreses, en aquest sentit la labor de tutela i control per part del Govern balear, és bastant simple, significativament que tenim interlocutors importants.

(...) el sector avui en dia, direm que Eivissa i Formentera són les illes on hi ha més demanda d'aquest transport públic regular. Menorca té els índexs més baixos. I Mallorca tenint índexs d'ocupació alterns, és l'illa que per volum concentra el 75% de l'oferta i la demanda. Per altra part, hem de pensar, i això crea problemes, que el mapa radial de concessions administratives que hi ha a Mallorca, Menorca i Eivissa, tot es concentra en les capitals. Així, per exemple, hem de pensar, de les 42 que hi ha a Mallorca, 24 tenen origen i fi a Palma, així i tot, i per desgràcia, Inca i Manacor no tenen aquest significat de centre radial, i això crea problemes de gestió, com per exemple aquest hospital nou de Manacor on hi pot haver municipis pròxims, però tenen cobertura radial. Dels 11 d'Eivissa, 8 surten d'Eivissa capital. I dels 5 de Menorca es reparteixen, arribades i sortides, i això és bo per a Menorca, donada el seu especial punt de vista en aquest tema, 50% Ciutadella, 50% Maó.

El parc mòbil balear és antic. És antic perquè vostè ha de pensar que un autobús s'amortitza en els vuit-cents mil o un milió de quilòmetres. Considerant els trams curts que es poden fer dins les Illes Balears, ens trobam amb un material que fent una comparança amb altres regions, té una certa obsolescència. Per exemple, veim que a Mallorca, l'antiguitat mitja dels vehicles és de 12 anys, a Menorca és 14, Eivissa-Formentera és 15. També hem de dir que en aquest moment, a totes les Balears, només hi ha un poble mallorquí, Fornalutx, que no té assistència de transport públic regular, i que voldríem, dins la fase de convalidacions, poder arribar a donar-li una solució.

El Govern balear, respecte al transport regular, ha treballat, jo avui he fet la ximpleria de portar tota la documentació que tenim, però es pot multiplicar quasi per quatre aquest petit muntet de documentació, respecte a planificació. En aquest moment ja estam a la fase final de convalidacions de línies regulars. I és un tema que han d'entendre bé. La llei estatal de l'any 87, d'ordenació del transport terrestre, determinava la possibilitat de convalidar concessions que venien d'abans, i sempre (...) uns terminis i uns fets. Hem de saber que aquesta llei marcava un termini de 20 anys respecte a les concessions convalidades, però a partir de la data de l'any 87. En aquest moment, als concessionaris balears els hi queden 12 anys de mitja de vida de concessió, amb el que, per un pic a la vida, l'administració pública balear és molt important de cara aquest sector, perquè és la voluntat de tots nosaltres, per ventura parlament, per ventura govern, que podem determinar més termini de concessió administrativa. Ara hi ha una feina feta que ha consistit en analitzar tots els trajectes per indagar en coincidències de tràfic, horaris, en detectar problemes de falta d'estructura bàsica, via marquesines, via aturades, etc., etc., analitzar, sobretot, l'equilibri econòmic-financer, a efectes de tarifes, i en aquests moments ja estam en disposició, dins el mes de desembre, de fer convalidació del que són concessions d'Eivissa-Formentera i Menorca. Dins el mes de gener i febrer, convalidar el que és Mallorca.

Però això no és el tema més important, amb les convalidacions el que feim és posar un cert ordre. El gran tema pendent que hi ha a les Balears és que els concessionaris facin una inversió productiva molt intensa. ¿Com ho podem aconseguir? Ho podem aconseguir amb una norma jurídica que estimuli a aquesta gent a fer una inversió, partint de la base que avui en dia només els hi queden 12 anys de concessió, nosaltres podríem parlar, administració pública i Parlament, o Govern balear, de marcar un pla de concessió més ample. Podem parlar que aquests 12 anys es multipliquin per 2 i arribin a 25 anys, sempre que cada una de les empreses s'ajusti a un pla de millora establert. És a dir, si com a Govern balear i com a conjunt de força polític volem que el transport regular tenguí més qualitat i més servei, hem d'imposar unes inversions als concessionaris que ells puguin assumir i així puguí ésser productiva aquesta inversió. El debat estarà en com articular un calendari, com articular unes mesures i imposar aquest benefici de més concessió. Com a govern, avui en dia, estam ajudant a usuaris de línies regulars a afavorir els usuaris majors de 65 anys, també afavorim el suport a línies que tenen dèficit continuat, dèbil tràfic, que són, sobretot, aquelles que es concentren en l'àrea central de Mallorca, i algunes a l'àrea de Tramuntana. En aquest moment estam treballant perquè hi hagi una estació central a Inca i una estació central a Palma, que es farà exactament allà on feim avui en dia l'estació del tren, és a dir, desplaçar 250 metres el punt d'arribada zero. Jo crec que molts de nosaltres hem viscut fora, a altres capitals provincials, o fins i tot a Madrid, i moltes vegades voldria demanar amb honradesa i sinceritat, si el gran problema de desplaçar 250 metres l'estació és un tema tan greu, jo no ho veig així.

He explicat un poquet aquesta visió quant a l'antiguitat dels vehicles que pot passar per aquest compte corrent de més termini de concessió, més inversió, més actualització respecte a autobusos. Convalidació ja ho he tocat.

I transport escolar és un tema que precisariem entendre el que és el transport escolar. El MEC està actuant, en llibertat, respecte a la contractació d'uns serveis que han de menester un visat nostre. Jo estic més que disposat, d'acord amb aquest parlament, de propugnar una llei (...) que desenvolupàs x aspectes de la LOT, per posar unes mesures de qualitat superiors al transport escolar, sabent que com a administració pública, això hauria de significar aportació de recursos. Però jo pens que en un tema com aquest hi ha d'haver un consens que a nivell pressupostari no hi haurà restriccions per donar més seguretat, més nivell de prestació a un transport que afavoreix aquest col·lectiu, els nins. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. I obrim el torn d'intervenció dels grups parlamentaris per fixar la seva posició. Per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Maria Antònia Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

La interpel·lació del Grup Socialista sobre política de transport de passatgers faria necessari plantejar una política genèrica sobre transports, donat que parla, per una part, dels conflictes d'interessos que conflueixen en els transports públics i privats, la dispersió de la normativa que és una realitat, les concessions, i per una altra part la infraestructura. Esperam que això derivi en una moció i que el Govern, en el seu moment, es pronunciï sobre quin és el seu pla de transports, perquè el Sr. Conseller ens ha explicat molt bé quina és la situació real que es troba en aquests moments, el que passa és que no veim quines solucions hi ha a curt termini amb determinada problemàtica de transport que el nostre grup, Unió Mallorquina, ha plantejat en diverses ocasions en aquest parlament, i que avui voldria recordar.

En l'actualitat hi ha diferents poblacions a l'interior de la nostra illa, molt especialment en el pla de Mallorca, que estan en una situació de total deficiència de comunicació, i ja no tan sols entre elles, entre les petites poblacions, sinó que també ho estan amb el que són capçaleres de comarca, concretament Inca i Manacor. A més, aquestes dues ciutats també tenen una manca de comunicació molt important. Això suposa que els habitants de l'interior de la nostra illa, que són majoritàriament gent gran, en molts de casos ja no poden conduir, tenen greus dificultats de mobilitat entre els diferents municipis, i molts d'ells només poden tenir contacte amb la ciutat de Palma. Per això, Unió Mallorquina, com he dit, ha presentat durant la passada legislatura, algunes iniciatives parlamentàries, i ha manifestat la necessitat (...) d'un pla de transport de persones que permeti, en primer lloc, racionalitzar i fer accessible el transport públic a tots els ciutadans de l'illa i molt especialment a aquells que avui per avui estan més desatesos, que són els del pla de Mallorca, que són els que més pateixen aquesta greu deficiència de transport per carretera.

Per una altra part, creim que també és important programar horaris adequats a les necessitats reals tant d'aquesta gent major com dels més joves. Això significa garantir unes connexions raonables entre aquells pobles que centralitzen determinats serveis comarcals, moda que s'ha imposat en els darrers anys, i que bàsicament afecta a tots els ciutadans, com és l'ensenyament, els instituts de secundària, i també un altre tema que també afecta a molts de ciutadans com és el tema sanitari i els centres de salut. Si es creen centres de salut, si es creen instituts i llavors no hi ha els mitjans de comunicació per accedir als mateixos, realment no compleixen totalment la funció per a la que estan creats. També creim necessari establir les necessitats de connexió i enllaços corresponents entre totes i cada una de les poblacions entre si, i amb les seves respectives capçaleres de comarca, tipus Inca i Manacor. Aquesta seria la nostra proposta perquè el Govern la tengués en compte, a més de remarcar al Sr. Conseller que el tema del Parc de les Estacions sí que per a la majoria dels batlles és un tema important que romanguí

just a la Plaça d'Espanya, perquè des d'allà hi ha uns centres de comunicació importantíssims, que difícilment es poden desplaçar a 250 metres. Però hi ha un altre tema que és el centre comercial, que en aquests moments també està en aquella zona, i que realment 250 metres per a un centre comercial sí que és molt important. No és el mateix arribar de part forana a la Plaça d'Espanya, i des d'allà poder accedir a una sèrie de comerços, que haver-ho de fer a 250 metres, agafar un altre mitjà de comunicació, el que significa duplicar esforços, i això realment farà que la gent agafi menys aquest mitjà de transport que és necessari, perquè creim que és una manera que les carreteres estiguin menys ocupades, i que s'empri aquest mitjà de comunicació que és important a tota Europa en aquests moments, i que creim que seria també interessant modernitzar aquí. Gràcies, Sr. Conseller, i sàpiguen que en el seu moment tindran el nostre suport per fer-ho viable.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part d'Esquerra Unida té la paraula el seu portaveu, Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. El sector del transport, i concretament el transport de viatgers per carretera dins el sector global del transport, és un sector amb molt de problema, és un sector conflictiu, no només aquí, és un factor jo diria universal quasi en el temps i en l'espai, i és un sector de difícil regulació. És un sector on és molt fàcil que es produeixi la competència deslleial, l'intrusisme per molt diverses vies. És un sector on allò de "feta la llei, feta la trampa" es produeix amb molta facilitat, on es produeixen incompliments en l'exercici de les concessions administratives, on es produeixen incompliments, sobretot en el servei discrecional de passatgers, en el règim laboral dels conductors, la qual cosa també provoca problemes de seguretat, per tant problemes d'una extraordinària rellevància.

Hi ha problemes de manca de rendibilitat de determinades concessions, i de manca d'eficàcia o de nivell o d'estàndard del servei públic com a tal que es presta als ciutadans. I efectivament, des del punt de vista de la inspecció no només ens trobam amb manca de mitjans a què ha al·ludit el Sr. Conseller, sinó manca d'eines, d'instruments de caràcter administratiu i executiu en mans d'aquesta inspecció per tal de dur a terme la seva tasca d'una manera eficaç.

Per tant, des del punt de vista d'Esquerra Unida, s'hauria d'incidir sobre aquesta complexa problemàtica a partir de tres grans línies: Una, desenvolupar el màxim possible la capacitat normativa que té en les seves mans aquesta comunitat autònoma, i que li atorga la Llei i la transferència de les competències per a l'ordenació del sector. Segona, s'ha de trobar un disseny correcte del règim de concessions de línies regulars, per tal de garantir un bon servei als ciutadans, perquè nosaltres opinam que la qüestió del transport públic no és només una qüestió de caràcter econòmic, és a dir de cercar un règim de concessió que sigui econòmicament rendible per al concessionari, sinó que també s'ha de fer des de la perspectiva de prestar un servei acceptable pels ciutadans, que els convidi a utilitzar aquest mitjà de transport.

S'ha de fer incidència, en tercer lloc, en el tema de la inspecció; i quarta gran línia, en el tema de la participació. A nosaltres ens agradaria que es constituís en aquesta comunitat autònoma un consell regulador del transport, on participàs l'administració, els agents econòmics i els agents socials, i no només per un problema de vigilància o d'informació sobre la concessió de les llicències, sinó també per implicar tots les parts en l'ordenació del sector, en la lluita contra les irregularitats, en l'estructuració, en definitiva, global d'aquest sector.

En aquest sentit, i per acabar, i per citar un tema puntual que s'ha exposat, el tema del retard de les estacions, nosaltres sí que pensam, Sr. Reus que té una importància capital. El suport al transport públic, i al transport de passatgers de carretera en concret, és una opció estratègica que, insistesc, no s'ha de mirar exclusivament des de paràmetres econòmics, significa beneficis de caràcter social, beneficis de caràcter econòmic per a la col·lectivitat, i beneficis de caràcter mediambiental i de qualitat de vida; si aconseguim, efectivament, potenciar aquest mitjà de transport públic. Però l'usuari molt difícilment actuarà en funció d'aquests criteris de caràcter general, social, mediambiental, econòmic, etcètera. L'usuari es regirà sempre per criteris d'economia i de temps, és a dir de qualitat del servei que se li ofereix, i de prestacions que li ofereixen altres mitjans alternatius, com pugui ser el transport de caràcter privat.

Per tant el retard en l'ubicació dins la ciutat d'unes estacions d'autobusos és un factor important des del punt de vista de l'usuari, i que probablement pot ser determinant des del punt de vista que aquest usuari empri o no empri aquest servei públic. Per tant, nosaltres pensam que és des d'aquest punt de vista, és a dir dels interessos globals, però cercant el benefici particular, individual de l'usuari com s'ha d'afrontar aquest i d'altres temes de l'ordenació del transport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Diéguez ha plantejat una interpel·lació molt interessant, ha fet més incidència en el que fa referència al transport regular de viatgers, i sobre aquest tema, també hi farem uns comentaris. Evidentment jo crec que tots coincidim que la qualitat del servei es pot millorar molt. Queda molt per fer. Per part nostra farem incidència en quatre punts que fan que aquest servei sigui molt millorable. Per una part, unes instal·lacions inadequades -farem referència des de l'estació fins a les aturades a cadascun dels punts-, en segon lloc el tema dels vehicles, amb un parc que s'està renovant, però que encara observam en bastants línies un parc bastant obsolet, això ha provocat fins i tot múltiples denúncies que aquí hem tractat en anteriors ocasions en què s'ha parlat del tema del transport; en tercer lloc farem referència a una freqüència de línies insuficient, amb uns horaris que no donen cobertura a les necessitats -des de la part forana acudir a una consulta d'un metge en alguns casos significa perdre tot el dia, haver de sortir a primera del matí i tornar a darrera hora del capvespre, per una simple consulta mèdica-; i finalment, per només destacar els aspectes principals, creim que hi ha unes mesures de seguretat insuficients, que també han provocat alguns accidents, objecte de debat i discussió en aquest parlament. El tema de la seguretat és especialment delicada en el tema del transport escolar, que també s'ha mencionat aquí, allà on particularment observam que hi ha una cobertura de vehicles d'allò més inadequat.

Aquest és un poc el marc on s'hauria d'actuar des del Govern. Evidentment, pot haver estat positiu el Decret, en paraules del conseller, l'ha definit com una espècie de decret anti-monopolis, però a la vegada pensam que és insuficient perquè impedeix que algunes línies que en aquest moment estan sense cobertura, una petita empresa els pugui donar una solució puntual. Per posar un exemple, tal vegada dins la vall de Sóller no existeix una línia que connecti Fornalutx, Sóller i el Port de Sóller; i tal vegada amb un petit microbús un empresari de la zona podria cobrir aquesta línia. De vegades un exemple il·lustra més que mil paraules, diuen.

Per tant, aquests són els temes que s'haurien de resoldre, només quant al que fa referència al transport regular de viatgers. Veim que de cada dia les línies són més deficitàries, perquè els usuaris les van abandonant, és una espècie de peix que es mossega la cua, i en definitiva nosaltres pensam que caldria un pla integral del transport de viatgers, però elaborat amb uns criteris de planificació general, allà on també entraria tot el tema del transport per ferrocarril, tota una política de carreteres adequades, que faci que el temps, que les distàncies entre els punts es redueixin. Per tot això també ens sumam a la petició del Sr. Diéguez; per desgràcia en aquest període de sessions no serem a temps de discutir la moció, però consideram el debat d'avui molt interessant, i esperam que ajudi a resoldre els problemes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Cañellas Fons, Carles.

EL SR. CAÑELLAS I FONS (Carles):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, moltíssimes gràcies per aquestes paraules que ens ha dirigit des de la tribuna, on ha donat unes pinzellades, unes declaracions del que poden ser les línies mestres de la política de transport del Govern balear, referida, com és lògic, a carreteres. La meta que vostè ha exposat i que jo entenc, en representació del grup que els dóna suport, és ben clara: es tracta d'afavorir un usuari, com han dit pràcticament tots els diputats que m'han precedit, a fi i a efecte que aquests senyors des de cada poble i des de cada lloc en què es trobin, ja sigui a Mallorca, Menorca, Eivissa o Formentera, tinguin dret a poder accedir a aquest transport públic, i a ser possible en les condicions millors, en les òptimes, perquè al cap i a la fi són uns senyors que paguen uns impostos i tenen dret a un tracte preferencial.

Ara això, també vostè ha explicat que no basta mirar des de l'òptica de l'usuari, hem de pensar també en l'empresari; no per uns problemes de tipus ideològic, sinó perquè indubtablement aquestes empreses són les que a la llarga fan possible donar aquest servei públic, ja sigui amb autobusos, ja sigui amb taxis, etcètera.

Així doncs, nosaltres consideram que no es tracta tant d'un problema religiós, on a base de fe, esperança i caritat s'arregla tot. Creim que es tracta d'un tema molt més ample, que abasta temes molt distints, com són el taxi i l'autobús de línia regular; que s'ha d'actuar indubtablement, però a més de fe, esperança i caritat, nosaltres hi posaríem un poc de calma, un poc de reflexió, un poc d'aprofundiment en els temes. Són temes molt variats, n'hi ha múltiples. S'ha parlat aquí, i s'ha dit que s'ha de tenir en compte la seguretat, la comoditat, l'antiguetat de la flota. Tots són temes realment interessants, supòs que per a ells i per al nostre grup. I per això jo, per acabar, em permetria citar la frase de Nelson, de "divideix i venceràs", i el pròxim debat d'aquest tema, tal vegada el podríem dur un poquet més separat, concretar un poc més, i parlar menys del sant dels àngels. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Toca el torn de rèplica per part de l'interpel·lant, i té la paraula, per tant, el Sr. Antoni Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Realmente he tratado de concretar al máximo las cuestiones a tratar aquí, puesto que es un tema muy amplio el que nos ha traído. Realmente, Sr. Conseller, creo en sus buenas intenciones, y por eso he hecho la interpelación, porque creo que hará lo que pueda para echar una mano a este transporte balear, que está en tan malas condiciones; porque ya, como decía Ortega, "el esfuerzo inútil produce melancolía", y tampoco es cuestión de meternos en estas cosas. Ahora, lo que creo es que nos metemos mucho en los efectos, y no vamos a ver las causas. Lo que echo de menos fundamentalmente en todas las intervenciones que ha hecho, en este caso el Sr. Conseller, y también por parte de su grupo, es que se nos habla mucho de cuestiones superficiales, y no de las cuestiones profundas. Para solucionar el problema del transporte desde un punto de vista general hay que buscar las causas, y no los efectos. Veamos: Sobre política general hemos hablado de quitar las restricciones de acceso al mercado, nos ha dicho que no, que en principio no se quitaban éstas, sino que incluso eran modélicas, que antes había unas cuantitativas, y que ahora hay unas cualitativas. Lo sé, que había unas cuantitativas antes; y tanto que lo sé, como que yo mismo fui el que puso recurso contra esas restricciones cuantitativas, que fue desestimado por silencio administrativo; y al final, en el preámbulo del nuevo decreto se dio la razón, diciendo que no eran legales esas restricciones cuantitativas. Me alegró cuatro años más tarde, pero algo es algo.

Las restricciones cualitativas estas, están en el mismo caso que las anteriores, exactamente en el mismo caso. El problema no está por las restricciones, el problema está por buscar cuál es la causa que produce los problemas que existen en este momento, y quizá la causa profunda de la mayor parte de los problemas del transporte balear esté en la excesiva estacionalidad que también le afecta, y que en períodos muy reducidos de tiempo se tengan que amortizar máquinas que son realmente muy costosas. Entonces, luchando contra la estacionalidad, sí que procuraremos y podemos conseguir mejorar la situación del transporte.

De todas maneras en nuestro programa electoral así lo hicimos saber a la comunidad de estas islas, y curiosamente coincidimos en esto con ustedes, en que se debería fomentar el asociacionismo entre los pequeños transportistas. Creo que esas restricciones hacia los pequeños transportistas no casan con la promesa de fomentar ese asociacionismo, y que yo sepa no se ha hecho nada desde el punto de vista de fomentar el asociacionismo y el cooperativismo entre los pequeños transportistas.

La voluntad sancionadora, pues siento que siga existiendo, máxime cuando esta voluntad sancionadora se dirige sobre todo a elementos de control del mercado, no a elementos de calidad. Y si observa la relación de sanciones que ha puesto la Conselleria, en este caso podrá observar como casi todas tienen que ver con el control del mercado, y no con la calidad, muy pocas con la calidad.

Sobre el taxi, nos ha dicho que es un sector sobredimensionado. Es un tema en el que no hemos querido entrar en este momento, puesto que ya nos desbordaba, como ya hemos visto, el tiempo con los argumentos que tenemos que emplear. Nos gustaría saber si piensa reducir ese sobredimensionamiento.

Sobre el transporte escolar, nos ha dicho que se podrá intentar con el Ministerio de Educación mejorar la calidad. Hay un sistema muy fácil para mejorar la calidad del transporte escolar, que se siente; en Baleares el problema que hay con el transporte escolar es que se utilizan autocares de uso turístico, autocares que han sido destinados en un momento para uso turístico, que valen más de 20 millones de pesetas, para transporte escolar. Entonces, un autocar con ese precio sólo se puede utilizar para transporte escolar cuando está completamente amortizado, machacado, etcétera. Si hiciéramos como en otros países más desarrollados, donde se ha creado un modelo específico de autocar para transporte escolar, especialmente reforzado, homologado, con un morro sobresaliente para evitar los choques frontales, etcétera, nos podríamos encontrar con que tendríamos vehículos para el transporte escolar de una calidad excelente, que apenas rondarían los 12, 13, 14 millones de pesetas, en lugar de los 20 y pico que cuesta un autocar de éstos de uso turístico, y con ese precio sí que se pueden destinar como nuevos ya al transporte escolar.

La estación central de autobuses, se hará, a 250 metros, bien, se hará. Me gustaría que fuese lo más cerca posible, pero en fin, se hará. Mientras tanto sí que pediría que se cuidara lo que hay, especialmente en Palma, puesto que tuve la vergonzosa experiencia de leer un día un artículo que salió en un periódico, que se titulaba "No es Burundi, no es Chiapas, es la estación de autobuses de Palma", una estación de autobuses que está en una situación, la que hay en este momento, realmente lamentable. Quizá lo único de recibo sea que los aseos estén a cielo raso, porque con las instalaciones que hay, si estuvieran cerrados serían insostenibles los efluvios, llegarían hasta la Consellería, que está muy cerca, o la Dirección General.

Para evitar la antigüedad del parque, ciertamente sí que quizás tendría que haber una colaboración, digámoslo así, en la financiación por parte de la Consellería, pero ya no tanto en subvenciones, sino que a veces bastaría con una función de garantía de las operaciones hechas por los propios transportistas.

En fin, me parece que sobre el tema de las paradas de líneas regulares no ha entrado. Me gustaría en todo caso que nos aclarase si hay algún plan para reformarlas, o si no lo hay. Y nada más, creo que se me enciende la luz roja; realmente el tema es excesivo para el tiempo de que disponemos, pero en fin, seguiremos sobre el tema. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula per tancar la interpel·lació el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I MEDI AMBIENT (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Crec que és un debat que ha estat productiu, en el sentit que tothom ha exposat idees, però amb l'ànim de millorar. És un tema que s'hauria de repetir en aquest parlament, perquè pens que és el sentiment global que ens hauria d'empènyer,

Hem comentat molts de temes amb molta rapidesa, i jo voldria fer un petit resum, de tal manera que quedàs dins el cap de vostès un esquema mental ràpid i lògic. És a dir, en el món lliure, aquest món que a partir del mes de gener pròxim serà una realitat absoluta, jo pens que el paper nostre, de l'administració, ha de ser vetllar perquè aquestes empreses compleixin el millor possible obligacions formals, tant de qualitat com de mercat. Jo som partidari, i sempre ho seré, que l'administració tengui un braç de poder, que sigui una inspecció que pugui actuar amb prevalença, que pugui actuar amb certa duresa, de tal manera que el sector es vegi condicionat a sempre actuar d'acord amb la regulació vigent. En aquest sentit em sap greu que el diputat Sr. Diéguez no comparteixi aquesta tesi, però l'experiència de molts d'anys de l'administració pública és que sense un control i sense una actuació coercitiva, moltes vegades el sector es relaxa i s'arriba a confusions tremendes.

El debat d'avui s'ha centrat en el tema de regulars, que jo pens i coincideix que l'important és que aquest debat centrés aquesta qüestió, perquè és l'element diguem qualitatiu de la prestació pública. Jo li vull mostrar un sol document. De documents com aquest n'hi deu haver tal vegada set o vuit més, on hi ha un anàlisi de cada línia actual que hi ha a les Balears, indagant en temes com puguin ser recorreguts, previsions de trànsit, horaris, incidències amb altres línies, tarifes, qualitat del servei. És un feina que ja està acabada. En aquest moment, un cop que s'ha fet un estudi econòmic financer de cadascuna d'elles, intentam acabar el mapa de convalidacions, on s'intentarà que hi hagi recorreguts rendibles que acumulin recorreguts no rendibles. Nosaltres com a administració, llevat que subvencionem el dèficit, no podem imposar al concessionari una càrrega que sigui negativa. Hem d'equilibrar el que són els (...) de solvència del concessionari perquè pugui afrontar amb una mesura d'èxit el que és un servei públic.

Han de saber -és una cosa molt important tenir-ho al cap- que avui en dia el transport regular es manté perquè els autobusos, d'una manera tal vegada en el límit de la legalitat en segons quins casos, un mateix autobús fa transport discrecional i transport regular, i això és el que ajuda en molts de casos en fer una línia rendible; perquè si un autobús hagués d'estar exclusivament limitat a un ús regular amb un tràfic, ens trobaríem amb un desequilibri financer horrosos.

Aquest esquema mental que tenia el Sr. Sampol, que un operador amb un sol vehicle pugui fer el Fornalutx-Sóller, per exemple, no és rendible, amb tota seguretat. És important que el concessionari que fa, per exemple, el Deià-Sóller pugui acumular Fornalutx; i en aquest sentit fer un ús d'un vehicle de manera multisectorial. També això serveix per fer una anàlisi del transport escolar. Tenir vehicles específics, com hem vist tots a pel·lícules americanes, vehicles definits a transport escolar, implica una visió pública de suport a aquest transport, via subvenció, perquè un vehicle adequat a aquests usos, amb un ús únic i exclusiu respecte d'aquesta qüestió sigui realment molt mal de mantenir.

Ja he matisat el tema que els 250 metres no ha de ser un problema real a l'usuari del transport regular que arriba a Palma. És el meu punt de vista, no obstant això, no ens fermem a res. També han de saber que gran part de visitants que arriben a Palma amb el tren, just arribar agafen o bé un taxi o bé un autobús de l'EMT. Gran part d'aquests usuaris tendran el tema resolt si podem derivar a aquella zona aturades de taxis i aturades de l'EMT.

Més que res, avui jo volia deixar sobre la taula una qüestió que per a mi és important, que és saber que tenim una oportunitat molt real de crear una regla jurídica, que ampliant el termini de la concessió per damunt dels dotze anys que avui en dia queden, obliguen el sector a invertir, a invertir en millores que puguin ser més marquesines, més aturades, i vehicles en condicions d'ús millor. En aquest sentit, jo pens que hem de fer un debat pròxim, a la millor en els mesos de febrer o març, quan s'obri el Parlament, per saber si en duim una llei a aquest parlament o si feim un decret normatiu on es puguin articular unes mesures de contraprestació, és a dir, et donam més concessió sempre que hi facis aquest nivell d'inversió. I pot ser un debat molt intens, perquè aquest tema es pot prestar a confusions i es pot prestar a la millor a desequilibris, amb la qual cosa jo voldria que això fos una llei que aquest parlament pogués estudiar.

Dit això, només vull agrair el to d'aquest debat, en el sentit que veig que hi ha una confirmació per part de tots els grups polítics que el transport regular és un tema de primera necessitat i que el sector del transport és un sector conflictiu que precisa, per a mi en particular, des del meu punt de vista, d'unes mesures de control i d'ordre que a la millor avui en dia no poden desenvolupar per falta de mitjans. No obstant això, la voluntat d'aqueixa administració i en un futur pròxim la dels consells insulars, perquè és una matèria a transferir als consells insulars, per a mi ha de ser aqueixa, obligar el sector a passar per uns cursos formals, legals, completament taxats, sense desordre ni entrar en una competència deslleial. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

II.2) Interpel·lació RGE núm. 2533/95, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a gestió dels Comptes Generals de la Comunitat Autònoma.

Passam a la segona interpel·lació, que presenta el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a gestió de comptes general de la Comunitat Autònoma. Té la paraula el seu portaveu, Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. El debat d'aquesta interpel·lació l'afrontam, des d'Esquerra Unida i jo, com el seu portaveu, amb dues prevencions relacionades amb el caràcter aparentment tècnic i, en tot cas, no exclusivament tècnic, de l'objecte de la interpel·lació. La primera prevenció és que en la meua curta experiència parlamentària he vist pujar més d'una vegada a la tribuna el Sr. Matas, conseller d'Economia i Hisenda, per fer una manifestació, la majoria de vegades acomplerta, de superioritat tècnica sobre l'adversari respecte del tema objecte de debat, i efectivament, interpel·lar el Govern sobre els comptes generals m'introdueix en aquest circuit de risc de debat amb el Sr. Matas sobre aquests temes. I la segona prevenció és que efectivament es pugui interpretar que la gestió pressupostària de la Comunitat Autònoma és un caramull de xifres sense transcendència política i no es vegi allò que per a nosaltres és bastant evident, és a dir, que amb una gestió pressupostària correcta ens juga molt de la transparència o aconseguir uns nivells correctes de transparència en la gestió administrativa, d'eficàcia en la gestió de la Comunitat Autònoma, de rigor, de respecte a la legalitat i, en definitiva, jo diria que fins i tot d'una gestió del pressupost i dels doblers i dels recursos públics dels ciutadans d'aquesta comunitat, d'acord amb els principis de l'ètica política i de la imparcialitat.

Òbviament, l'instrument que serveix de suport a aquesta interpel·lació és l'informe del Tribunal de Comptes sobre els comptes de la Comunitat de l'any 1992, perquè, efectivament, en ser un instrument que per al seu objecte, és a dir, l'any 92, ha quedat una mica antiquat, és, en tot cas el més modern que tenim, és a dir, no tenim altre instrument rigorós, més fidel i més modern d'anàlisi d'una cosa tan complexa com són els comptes de la Comunitat Autònoma. En aquest sentit, allò que motiva aquesta interpel·lació és que des d'Esquerra Unida hem observat amb extraordinària preocupació que en aquest informe del Tribunal de Comptes s'hi plantegen irregularitats de caire molt divers en la gestió d'aquets comptes, que ens preocupen, unes amb caràcter més tècnic, malgrat que, hi insistesc, el caràcter tècnic moltes vegades en aquest tema és aparent; darrera dels

requisits formals en la gestió pressupostària s'amaga sempre l'objectiu polític de l'eficàcia, de la transparència i del rigor, i en definitiva, una garantia de bona utilització dels recursos públics, i efectivament, al marge d'aquests aspectes més formals, també n'hi hem trobat d'altres especialment relacionats amb la contractació d'aquesta comunitat autònoma, darrera dels quals sí que trobam vicis polítics bastant evidents i sobre els quals volem interpel·lar el Govern d'aquesta comunitat perquè ens doni una explicació tan satisfactòria com sigui possible sobre aquestes actuacions. En aquest sentit, jo no faré una relació exhaustiva de tots els emperò que el Tribunal de Comptes fa als comptes de la Comunitat de l'any 92, no en faré una relació exhaustiva, primerament per manca de temps, perquè són molts; segon, perquè n'hi ha molts que tenen un caràcter realment tècnic, i per tant només faré un recull d'aquells que em semblen més importants i, sobretot, d'aquells darrera dels quals, hi insistesc, s'amaguen jo crec que vicis polítics, fins que no se'n demostrí el contrari.

Així, per exemple, he de constatar amb preocupació, a la pàgina 9, en parlar dels crèdits arbitrats per les inundacions de Manacor, per ajuda als afectats, que efectivament s'hi parli d'incompliment de l'article 46.2 de la Llei de finançament de la Comunitat, quan es constata que s'han incorporat romanents de l'any 90 i del 91 al pressupost, quan la incorporació de romanents només pot ser efectiva pel que fa a l'exercici immediatament anterior. Ens preocupa que es parli a la pàgina 23 d'incompliment d'allò que disposa l'article 14 de la Lofca i 29 i 46.2 de la Llei de finances de la Comunitat Autònoma, quan s'hi diu que s'han utilitzades autoritzacions legislatives caducades, de l'any 1989, per a l'endeutament. Ens preocupa també que a les conclusions d'aquest informe del Tribunal de Comptes s'hi parli que una de les empreses públiques d'aquesta comunitat, en concret Fomento Industrial S.A., es trobi en una situació, segons la qual, llegesc textualment: "*Las pérdidas acumuladas superan el 50% del capital social, estando incurso*", aquesta empresa, "*en causa de disolución, según determina el artículo 160 (...) de la Ley de sociedades anónimas*"; és a dir, que ens trobam l'any 92 que a una empresa pública el nivell de pèrdues la fa incórrer en causa de dissolució, i això ens preocupa. Ens preocupa, malgrat que no s'hi assenyali com un incompliment de la llei, que es constati que la Comunitat "*no hace constar las fuentes específicas de financiación en los correspondientes proyectos de inversión, por lo que no se puede comprobar el efectivo cumplimiento del artículo 14.2.a de la Lofca*", pel que fa a les operacions de crèdit a despeses d'inversió; així mateix, que a la pàgina 26 s'hi digui que en la revisió i anàlisi dels projectes plurianuals compromesos el 92 "*no se incluyan los compromisos derivados de la carga financiera del endeudamiento, según dispone el artículo 45.2 de la Ley de finanzas*". Ens preocupa que, en temes de contractació, hi manqui l'absència de certificats d'existència de crèdits pressupostaris, que s'hi digui que "*en uno de los tres contratos de obra port subasta, se adjudica a una empresa que había ofrecido una baja temeraria, sin previa audiencia al contratista para asegurar la posibilidad del normal cumplimiento de la oferta*", és a dir, s'accepta una baixa temerària i no es fa el requisit d'audiència al contractista per contrastar si efectivament és capaç d'assumir aquest compromís, i també a la pàgina 42 trobam que hi troben a faltar, per part de Tribunal de Comptes, resolució d'adjudicació de diversos expedients, fixació de terminis totals d'execució, que les dates de finalització de l'execució dels contractes no coincideixen amb els terminis expressats en els respectius documents de formalització, etc., etc., I ja aspectes no tan formals, consideram, per exemple a la pàgina 41, quan s'hi diu que "*en el procedimiento de adjudicación del contrato número 13 no se ha aportado informe técnico sobre valoración de las ofertas presentadas, lo que ha impedido examinar la fundamentación de la adjudicación recaída*", és a dir, es fa una adjudicació directa demanant una sèrie d'ofertes, però sense que hi hagi un informe tècnic que avaluï el fet que s'esculli una de les ofertes o l'altra. Tampoc no consideram estrictament formal el fet que a la pàgina 43 se'n parli que "*en la tramitación del contrato número 12 consta un acuerdo del Consejo de Gobierno en el que al*

mismo tiempo que se aprobó el proyecto, el expediente, el gasto, el pliego de cláusulas administrativas particulares y la apertura del procedimiento de contratación, se adjudicó definitivamente el contrato", és a dir, realment una celeritat administrativa, encomiable per tal celeritat, però poc compatible amb el procediment reglamentàriament i legislativa establert. Efectivament, tampoc no consideram exclusivament formal el fet que obres complementàries es considerin com a tals, quan haurien de ser modificació de projecte o formar part des de l'inici del propi projecte, o que es facin contractacions addicionals al mateix contractista que superin en un 28% el cost inicial de l'obra, perquè, efectivament darrera d'aquestes qüestions o darrera d'aquests expedients probablement hi pot haver actuacions administratives que, en definitiva, afavoreixin d'una manera indeguda els contractistes.

Però més enllà d'això, s'ha de constatar que totes aquestes coses es troben amb l'exàmen de 33 expedients administratius, és a dir, que allò que fa el Tribunal de Comptes no és agafar tots els expedients de la Comunitat, n'agafa una petita mostra i hi troba tot aquest ventall d'emperòs, diguem-ne.

Efectivament, a la pàgina 44 s'hi diu que *"se han producido retrasos"* en l'observància dels terminis dels contractes, *"se han producido retrasos, sin que se haya acreditado la concesión de las necesarias prórrogas o la declaración de suspensión de las respectivas obras, en la ejecución de los contratos 1, 2, 6 a 9, 11 y 12, y no se han justificado los mismos ni especificado las causas. Son especialmente destacables los correspondientes a los contratos 6 a 9 y 11, cuya duración excedió del cien por cien de los correspondientes plazos totales de ejecución"*, és a dir, que la durada del termini d'execució del contracte més que dobra el termini inicial, això sense que se n'hagi feta una pròrroga, una suspensió d'obres, en definitiva, sense que hi hagi una actuació administrativa que justifiqui i reguli aquesta situació. Això és el que duu a la conclusió número 11 d'aquest informe a afirmar una cosa que a nosaltres ens sembla francament preocupant. Es diu en la conclusió número 11 que *"en la ejecución del 50% de los contratos de obras se han producido frecuentes retrasos cuya duración ha excedido de las prórrogas y suspensiones concedidas e incluso en algunos casos de los plazos totales de ejecución inicialmente previstos, sin que se hayan justificado adecuadamente las causas, no habiéndose impuesto penalidades por demoras a los contratistas"*, és a dir, ni es regula ni es justifica els retards en les obres ni es penalitzen els contractistes en funció d'aquests retards; per tant, hi ha un comportament negligent d'afavoriment als contractistes. La veritat és que aquesta qüestió ens preocupa, i lògicament no podem estar d'acord amb l'al·legació que a aquest respecte presenta el Govern, quan diu que *"l'al·legació a l'informe al Tribunal de Comptes- "en cuanto al cumplimiento estricto de los plazos, señalar con carácter general que no siempre es posible imputar los retrasos en la ejecución de las obras al contratista. La dependencia del transporte marítimo para el suministro, la climatología y la estacionalidad de la economía insular son factores específicos de esta comunidad que se agravan en las obras que se llevan a cabo en las islas menores Menorca, Ibiza y Formentera. A pesar de eso, hay que señalar también que no se ha producido perjuicio alguno a la hacienda de la Comunidad, por cuanto no ha habido en ninguno de los casos incrementos de presupuesto por revisiones de precios, como consecuencia de los retrasos"*, en aquest sentit s'han de dir un parell de coses, així ho pensam nosaltres, bastant elementals, si es produeix un retard per causes no imputables als contractistes és perfectament objecte d'una pròrroga dels terminis d'execució que s'ha d'aprovar de la manera administrativament correcta i que no ha de donar lloc a cap tipus de penalització cap al contractista, però lògicament, el fet que la causa no sigui imputable al contractista no inhibeix del deure de fer les actuacions administratives corresponents per aprovar les pròrrogues corresponents i necessàries, i segona, lògicament, no faltaria més que això hagués derivat en revisions de preus. Però el perjudici no és només un possible perjudici a la hisenda des del moment en què es paguin més doblers, el perjudici és al conjunt de la Comunitat, si una empresa que té un contracte amb l'Administració, que ha adquirit uns compromisos amb l'Administració, incompleix aquests compromisos, va en perjudici de l'Administració i, per tant, del conjunt de la Comunitat, és com si em vénen a casa pintors a pintar la casa, no importa que jo els pagui més i ocasionar-me un perjudici, si m'han dit t'ho faré en un mes, i m'ho fan en quatre mesos, m'ocasionen un perjudici que no és de caràcter econòmic ni afecta el pagament. I més enllà d'això, lògicament, quan es produeixen actuacions d'aquestes característiques, més enllà del perjudici...

Acab de seguida, Sr. President.

...més enllà del perjudici a la comunitat, el que hi ha és un tracte de favor objectiu a uns determinats contractistes que suposa un greuge comparatiu respecte d'altres contractistes que a la millor amb aquestes condicions de terminis d'execució de l'obra o el contracte que sigui haurien pogut licitar amb millors condicions; per tant, es dona un tracte discriminatori cap una part dels ciutadans, en aquest cas els contractistes no objecte d'aquest tracte de favor.

La veritat és que el cúmul de totes les qüestions aquí plantejades, sense cap tipus de dramatisme, ens ha produït preocupació i ens ha duit a plantejar aquesta interpel·lació en el sentit que no ens semblava políticament convenient que el debat sobre aquestes qüestions es dirimís exclusivament en una comissió d'economia i hisenda absolutament oblidada del temps i de les persones. Creim que és necessària una reflexió sobre això, i per tant, nosaltres convidam el Govern que doni una explicació sobre aquestes qüestions, és a dir, una valoració objectiva sobre quina opinió li mereix aquest informe del Tribunal de Comptes, si és, com deia la Sra. Maria Salom en aquesta reunió de la Comissió d'economia i hisenda, motiu de felicitació al Govern, si és motiu de preocupació, quina esperança tenim que ja s'ha produït una millora en la gestió dels comptes de la Comunitat Autònoma?, quines mesures s'han posades en marxa o es pensen posar en marxa perquè aquesta millora es produeixi en el futur? Això és el que ens interessaria que el Govern ens aclarís en aquesta interpel·lació. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula en representació del Govern el Sr. Jaume Matas, conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Efectivament, Sr. Grosske, intentaré fer una exposició el més política possible, per no defraudar les seves expectatives, però cregui'm que efectivament serà molt difícil, perquè realment la interpretació que vostè dona a certs aspectes tècnics d'aquells que ha analitzat aquí en la seva intervenció realment necessiten una reconsideració, perquè jo crec que pateixen d'un desconeixement profund de quina és la realitat administrativa. Per tant, li deman disculpes ja *a priori* sobre el tractament d'aquests aspectes tècnics. Insistesc que intentaré precisament no entrar excessivament en aquests aspectes perquè vostè, i ho entenc, presenta aquí una interpel·lació jo diria que no massa comuna i a més un tant desconcertant, si m'ho permet.

En primer lloc, jo crec que és imprescindible dir que és inevitable tenir perjudicis davant del temes. Quan es veu una persona, a vegades és inevitable que nosaltres mateixos establim un perjudici inicial que a vegades respon a una situació generalitzada més que a un concepte real de la realitat.

Insistesc que maldament vostè faci aquí una interpel·lació després d'una tramitació en comissió un tant estranya, en la seva actitud, almanco, li vull dir que li vull donar les gràcies perquè, efectivament, crec que l'informe del Tribunal de Comptes del 92 és un tema que desgraciadament per al Govern de la Comunitat Autònoma no ha tengut tal vegada la ressonància que hauria d'haver tenguda, perquè jo crec que de l'informe del Tribunal de Comptes ens podem sentir tots molt orgullosos. A més que aquest informe ja l'hàgim vist vint vegades i a més que vostè consideri que els organismes del Parlament establerts per analitzar aquests tipus de comptes no serveixen per res, que és més o manco allò que ha vingut a dir, li record que hi ha una pròpia comissió liquidadora constituïda en aquest parlament que analitza aquests comptes, però és igual, independentment d'aquestes qüestions, li vull agrair que em doni l'ocasió de tornar a exposar la bonança de l'informe del Tribunal de Comptes, perquè crec que és un informe que crec que hauria d'haver tengut més ressonància que la que ha tenguda, per al bé de la bona administració dels doblers públics.

Per tant, primerament li vull dir que estic convençut que la gestió que exposa aquest informe del Tribunal de Comptes és una gestió correcta, i també he de reconèixer, com no, que en aquest moment vostè, amb tot el seu dret, lògicament, aprofita aquesta aparença inicial que jo li'n deia, aprofita una situació política generalitzada a l'Estat espanyol, perquè sap vostè que el ciutadà avui, quan algú, pel clima que s'ha creat general, suggereix una irregularitat, pareix que sempre ha de ser veritat.

Amb les dades del Tribunal de Comptes, Sr. Grosske, les tenc aquí, jo no sé si vostè les ha analitzades, les comparatives, les tenc aquí i puc oferir-les-hi quan vulgui, amb les dades d'aquest informe del Tribunal de Comptes jo vull desafiar-lo, si m'ho permet, jo vull desafiar-lo que amb aquests informes del Tribunal de Comptes vostè em demostrï quins informes d'altres administracions públiques de l'Estat espanyol són millors que el de les Illes Balears. Jo el convit que, punt per punt, vostè em digui en quin informe es destaca la gestió que es destaca en el nostre informe i la forma com s'hi destaca.

Per una altra banda, li he de dir que la legislació en vigor avui a l'Estat espanyol, i ho he de reconèixer, crec que... home, podria dir-ne que està plena d'imperficcions, però almanco té imperficcions profundes, i també li he de reconèixer que les remodelacions legislatives que s'han fet en virtut de l'escàndol *Roldan*, en virtut de l'escàndol *Roldan*, no han complert amb les expectatives de remodelació d'aquest sistema. A Espanya es pot arribar fins i tot que el Tribunal de Comptes es vegi obligat per un desajust entre allò que és la legalitat i la realitat a haver de criticar a vegades un administrador públic que estalvia doblers, i al contrari, que no pugui ficar-se a vegades en determinats tipus d'actuació administrativa que podrien ocasionar qualche perjudici.

Jo crec que avui és una mica irresponsable que un polític seriós pugui pujar a aquesta tribuna per poder criticar o per intentar criticar una gestió que és en general bona, tal com ho reflecteix l'informe, precisament per excepcions, per recomanacions que aquest informe realitza i que realment tenen un pes molt limitat, contextualitzat en el que és un informe de fiscalització del Tribunal de Comptes. Jo no només vull desqualificar de forma rotunda les afirmacions que vostè ha fet, sinó que li doni una passa més, no només dic que vostè hi està equivocat, sinó que a més li doni les gràcies per donar-me l'oportunitat de poder demostrar que aquest informe és exemplar i que sobretot és un bon informe de fiscalització.

Què diu l'informe del Tribunal de Comptes? En primer lloc, l'informe del Tribunal de Comptes diu que els comptes estan presentats correctament, que coincideixen amb la realitat i que no hi ha cap tipus d'il·legalitat. Jo ara no voldria a cada passa mencionar-li els casos que posa de manifest el Tribunal de Comptes d'altres administracions, simplement li recordaré que un dels darrers informes del Tribunal de Comptes sobre l'Estat espanyol va acusar-lo, precisament l'Estat espanyol, d'amagar 1,42 bilions de pessetes, tal com sona, 1, 42 bilions de pessetes, i els nostres comptes, no, no hi ha il·legalitats, estan presentats correctament, s'hi reflecteix la realitat i estan ben comptabilitzats. Per una altra part, diu que tota la contractació de personal s'ha fet correctament: "*No se aprecian anomalías en el proceso de selección de personal*". Diu que les empreses públiques presenten tots els comptes i que tots són correctes. D'una empresa, això és cert, Foment Industrial, diu que el mes de desembre tenia una situació de descapitalització, però li record que sobre aquesta situació, cada pic que presentam l'informe, l'explicam. A Foment Industrial es fa l'ampliació el mes de gener, i és una situació temporal que cada any es produeix, de descapitalització, i que en el mes de gener següent es corregeix; bé, es una cosa que es pot millorar, però tampoc no és una cosa per tirar-se des d'un setè pis, és una qüestió que és important corregir-la, però que tampoc no és dramàtica.

L'any 92, senyors diputats, per primera vegada en la història, el Tribunal de Comptes investiga, sense cap advertència naturalment, totes les despeses menors a justificar. Vostè també ha interpretat que posava en qüestió l'actuació del mostreig. Jo el convidaria que analitzés com es fa una labor de mostreig quan es fa una fiscalització *a posteriori*, que va conjunta i complementària a una fiscalització *a priori*, i li puc assegurar que és el sistema de fiscalització que s'empra a tot el món perquè és francament el més adient. Però miri, a aquesta justificació de fons de despeses menors (desplaçaments, etc.), el Tribunal de Comptes hi diu que el cent per cent està justificat i aplicat correctament, el cent per cent. Sr. Grosske, no hi ha un sol informe de cap autonomia d'Espanya que el mateix any doni el cent per cent de justificació, ni un, cap; no és cap mèrit, és normal i és l'obligació, però sàpiga-ho, i digui-ho també.

Contractació. El Tribunal de Comptes diu que només el 18% dels contractes són directes i que la resta d'autonomies en tenen el 62, el 83 i el 43, que són percentatges més baixos. S'hi analitzen, efectivament, una sèrie de contractes, i efectivament, hi ha una certa laxitud en les sancions previstes, però miri, en primer lloc, totes les obres analitzades estan acabades, i en segon lloc, el Tribunal, com és normal, no pot entrar en el fons de la qüestió. El Tribunal podria aconsellar que es dugués el contractista als tribunals, el que no diu és el resultat d'aquesta duta als tribunals dels contractistes i quins efectes econòmics podria tenir, perquè, quina és la situació més probable? La situació més probable és, en primer lloc, que hi hagi un error per retard, i en segon lloc, que si l'empresa en qüestió abandona l'obra, és una pràctica habitual en les administracions, pot ser que s'hagi de corregir la legislació, però si l'imposes una sanció per retard i aquesta empresa no pot acabar aquesta obra, el Govern ha de convocar, o l'Administració ha de convocar un nou concurs, i vostè sap que aquesta convocatòria podria ocasionar, segurament els ocasionaria, molts més problemes al ciutadans, en cost, en cost/benefici, que la realitat i la raó del retard i que s'acabi l'obra, que és el que és important, sense variació de preu. Efectivament, és un tema que és normal. De totes maneres, això és el que s'aprecia a l'informe del Tribunal de Comptes, que, sense cap dubte, aquest informe del Tribunal de Comptes dona suport a una bona administració i a una bona gestió pública, ¿que es millorable? Sense cap dubte, però després, si en tenc temps a la rèplica, li demostraré com hem anat millorant aquesta gestió i com hem anat recollint les recomanacions que fa el Tribunal, però d'això a produir-s'hi una il·legalitat, i d'això a una malversació o tot allò que vostè vulgui..., no, ja sé que no ho ha dit, perdoni'm, però que ho vulgui deixar intuir, no, cregui'm que no, és un bon informe del Tribunal on es produeixen recomanacions, les quals jo crec que és molt important intentar recollir, sempre que això sigui possible. Moltes gràcies.

(*El Sr. Vice-president segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Matas. Té la paraula el representant del Grup Mixt... Veig que no hi ha ningú, per tant, passam al Grup Nacionalista-PSM, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, la posició del nostre grup consta en el *Diari de Sessions* de dia 18 d'octubre de 1995 de la Comissió d'hisenda i pressuposts, hi consta la intervenció que vàrem fer aquell dia així com les propostes de resolució presentades. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Tal com acaba de posar de manifest el Sr. Sampol en la seva laconica intervenció, aquesta és una reiteració d'un debat que ja va tenir lloc el passat dia 18 d'octubre a la Comissió d'hisenda i pressuposts, quan vàrem analitzar el resultat del Tribunal de Comptes 92. Això no obstant, el fet que es reproduïxi, que hi hagi una duplicació del debat, jo crec que hem d'agrair al Sr. Grosske que el dugui aquí per amplificar la ressonància del debat que va tenir lloc en comissió i per, com ell ha dit, almanco obligar el representant del Govern a una posició i a una explicació davant d'aquest parlament, cosa que lògicament, per la pròpia mecànica de la tramitació parlamentària, no va tenir lloc a la comissió corresponent.

Jo em sum a la petició d'intentar llevar del debat el caràcter tècnic que tenguí, no m'espanta el debat tècnic, però això és una cambra política i estam aquí per extreure'n conclusions polítiques, i el problema de qualsevol debat de tipus pressupostari o d'anàlisi de la gestió pressupostària és que vénen sempre totalment encoberts per qüestions que necessàriament són de caràcter tècnic, però sempre he de recordar que aquestes qüestions tècniques pressupostàries són instruments que es posen en marxa per a defensa del sistema de garanties, per a defensa del sistema de les correctes relacions entre el Parlament i el Govern, és a dir, per garantir que el funcionament del Govern se sotmet als dictats polítics emanats d'aquest parlament mitjançant la Llei de pressuposts; és a dir, que aquestes qüestions tècniques tenen una transcendència molt més enllà del fet d'una discussió teòrica sobre qüestions de comptabilitat, estam parlant de qüestions que afecten el maneig dels doblers en els sistemes de funcionament del Govern en relació amb el Parlament i amb el sistema de garanties que per als ciutadans representa el manegi d'aquests doblers, per exemple en qüestions tan fonamentals per als ciutadans com és garantir que no hi hagi discriminacions positives o negatives. Per tant, estam parlant, en definitiva, del sistema de garanties, estam parlant probablement d'un dels debats més importants que es produeixen en la vida política.

S'ha dit, és un tòpic, que el debat pressupostari és el debat més important que es fa a un parlament, perquè és el debat sobre les prioritats, el debat sobre el reflex que cada una de les visions polítiques tenen traduïdes a allò que és la més simple i més essencial manifestació: els doblers que es dediquen a cada cosa. Però moltes vegades s'oblida la importància que té el debat de l'anàlisi de l'execució del pressupost, què s'ha fet amb aquelles quantitats autoritzades pel Parlament; en aquest sentit, nosaltres voldríem insistir en els temes recurrents en el debat pressupostari, pressuposts sorgits d'una situació de majoria absoluta acrítica, que tot s'ha de dir, per part de la majoria absoluta, sobre l'autorització que el Parlament dona a l'executiu, per exemple en tema de vinculació del crèdit, en tema referit a... El Parlament autoritza el Govern a executar determinats programes de despesa, aquests programes de despesa i només aquests programes de despesa, i adjudica a cada partida la seva finalitat concreta.

El Sr. Conseller ha parlat de la bondat de l'informe. S'ha apuntat a la teoria expressada per la portaveu parlamentària del grup majoritari d'aquest parlament en la comissió, que va dir que ens havíem de felicitar perquè a l'informe no hi havia cap delicte, l'informe deia que el Govern de la Comunitat Autònoma no havia comès malversació de fons, i això, lògicament, era per establir una cordial felicitació per part de la comissió al Govern, i així consta en el *Diari de Sessions*, va produir rialles, lògicament. No hi ha malversació de doblers públics, evidentment, si n'hi hagués haguda, seríem en els tribunals, no en el Parlament. Per tant, el fet que no hi hagi delictes no vol dir de cap manera que l'informe sigui un informe excessivament favorable.

Millor o pitjor que uns altres informes del Tribunal de Comptes, siguin de l'Estat siguin de les comunitats autònomes. Afortunadament, de les exageracions del conseller Matas, ja poca gent en fa cas, ni tan sols de la tribuna de premsa s'han aixecat quan vostè ha parlat d'un forat, d'amagar un bilió dos-cents mil milions de pessetes del pressupost de l'Estat, ningú no s'ho ha cregut. Efectivament, es tracten d'exageracions derivades de criteris de comptabilitat que sí que d'alguna manera fan referència a qüestions tècniques, però de cap manera són forats, de cap manera és amagar. Però bé, aquest no és el tema del debat.

El tema del debat és si el pes, com ha dit el conseller, de les objeccions del Tribunal de Comptes són un pes limitat, si és un pes limitat el fet que el Govern, com diu el Tribunal, no aplica el Pla general de comptabilitat pública, si és un pes limitat el fet que un 45% de les modificacions de crèdit no tenen cobertura financera, és a dir, que no tenen el finançament adequat, la mala comptabilització dels drets reconeguts per l'endeutament o la utilització d'endeutaments caducats, l'incompliment de la Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes, quant que no se sap si s'aplica correctament el deute per a inversions, tal com ho assenyala la llei, i la Llei de finances de la Comunitat Autònoma també, no comptabilitzar com un compromís de despesa d'exercicis futurs les càrregues financeres de l'endeutament, l'endarreriment injustificat en l'execució de la meitat de contractes, i alerta, aquí no estam parlant només d'un tracte de favor a uns determinats contractistes, el Sr. Matas sap molt bé per què no es poden establir moltes vegades penalitzacions als contractistes, perquè els endarreriments de les obres es deuen a una mala gestió de la Conselleria d'Economia i Hisenda en relació amb la tresoreria, perquè moltes vegades és al contractista a qui s'obliga dilatar l'obra, a dilatar-la en el temps, al llarg de successives anualitats posteriors, pel fet que les dificultats de tresoreria de la Comunitat Autònoma obliguen...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Quetglas, acabi, per favor.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Sí, ja acab. Són dos arguments més que exposaré en un minut, amb la benevolència del president.

...que obliguen a concedir al contractista aquests retards, i que, naturalment, seria d'un immens cinisme condemnar-lo després a pagar penalitzacions.

Afortunadament, aquestes coses, amb la nova Llei de contractes de l'Estat, canviaran, aquestes coses s'arreglaran, perquè l'exigència de compliment és molt més important, i jo estic segur que va ser un lapsus i no la manca d'informació del conseller imputar la iniciativa d'aquesta llei de contractes al grup parlamentari de l'oposició en el Congrés de Diputats, perquè ell sap que no és així, que és una iniciativa governamental, sense dubte va ser un lapsus momentani qui el va fer atribuir a una iniciativa de l'oposició aquesta nova llei que resoldrà molt bé aquestes i moltes altres qüestions.

Últim argument, Fisa (Foment Industrial Societat Anònima). El problema de Foment Industrial Societat Anònima no és només que el Tribunal de Comptes digui que es troba en una situació tècnica, que hauria de tancar, que hauria de dissoldre's, el problema de Fisa és el seu propi funcionament, és que és una empresa que es dedica a recollir les pèrdues, a recollir-les de manera sistemàtica, i només existeix per a això, i com ja vaig dir en la comissió, funciona com amb les velles pràctiques de l'Institut Nacional d'Indústria franquista, la socialització de les pèrdues i la privatització dels beneficis. Clar, amb aquesta fórmula, cada vegada que arriba el mes de desembre, l'empresa es troba a una situació de descapitalització absoluta. És necessari que existeixi una empresa així a la nostra comunitat autònoma? Evidentment, totes aquestes qüestions no suposen un informe bondados per part del Tribunal de Comptes de la Comunitat Autònoma. Aquí no ens interessen quins són els informes de les altres comunitats autònomes, ens interessa aquest. I l'informe del Tribunal de Comptes dels comptes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears és, sense dubte, una important censura a la manera de gestionar els pressupostos d'aquesta comunitat.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Antoni Juaneda.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Jo vull dir, en primer lloc, que les paraules del Conseller d'Economia i Hisenda em permeten, sobretot, posar les coses en el seu lloc. Nosaltres actuarem amb responsabilitat, i per tant, no pressuposarem que qualsevol observació o advertència que fa el Tribunal de Comptes respecte als comptes generals són una irregularitat flagrant, tampoc emprarem qualsevol recomanació, que és senzillament això, una recomanació, com un argument per acusar al Govern de no se sap quines coses. Jo crec que el Tribunal de Comptes el que fa és agafar els comptes de la comunitat autònoma que es fiscalitza, els encreua amb la normativa vigent en matèria pressupostària o de contractació, i d'aquest encreuament treu un llistat de qüestions que no s'ajusten estrictament a la normativa, i en base a aquestes qüestions, fa una sèrie d'observacions i advertències a l'administració, i en el seu cas, posa de manifest excepcions i convida a l'administració a que siguin corregides. És evident que aquest llistat de desajusts, al que he fet referència, pel que fa la nostra comunitat autònoma, no està en blanc, però també és evident que tal com ha dit el conseller ens trobam a una comunitat autònoma que figura en el primer lloc del rànquing del compliment de la legalitat, perquè així ho demostren els informes corresponents a la resta de comunitats autònomes, i això és un fet que crec que és inqüestionable.

Per acabar, vull dir que estic convençut que el Govern es mou en la més estricta legalitat, dins el marge que permet qualsevol legislació, perquè per això existeixen les diferències de criteri quan s'aplica una norma, i això està generalment acceptat, i per tant, nosaltres, repeteix, actuarem amb responsabilitat i manifestem el nostre suport al Govern en la gestió dels comptes generals de la Comunitat Autònoma.

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per tancar el torn de contrarèplica, té la paraula en aquest moment el portaveu del grup proposant, Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Molt breument, primer volia fer una observació respecte a la naturalesa de la nostra iniciativa parlamentària, pel que es veu, desconcertant, fora del comú, i motivada per determinats perjudicis. Interpretació del Sr. Matas, corroborada pel Sr. Sampol, portaveu del PSM, quan ha opinat que en definitiva era una iniciativa fora de lloc, perquè ja s'havia tractat el tema a la Comissió d'Economia i Hisenda. La veritat és que no comprenc aquesta interpretació de les coses. El que vàrem fer a la Comissió d'Economia i Hisenda va ésser rebre un informe del Tribunal de Comptes, el punt era transmissió de l'informe relatiu, etc., etc., del Tribunal de Comptes. No hi havia cap membre del Govern a qui interpel·lar, a qui demanar explicacions, o que simplement ens explicàs la seva opinió sobre aquest informe. Per tant, el canal adequat parlamentàriament per obtenir aquesta informació, la posició del Govern respecte a aquesta qüestió, nosaltres hem trobat que era aquesta interpel·lació.

Respecte al to del Sr. Matas, la veritat és que jo li vull donar les gràcies, amb una certa ironia, perquè ha estat un to més moderat del que m'esperava. Només m'ha dit que tenia un desconeixement profund del tema, que era irresponsable criticar la bona gestió feta pel Govern, i que desqualificava de manera rotunda les meves afirmacions, no que les contradeia sinó que les desqualificava. Bé, de tota manera, de veritat que li vull donar les gràcies perquè esperava més cosa per anteriors intervencions seves. I, fora ironia, li recomanaria que no entràs aquest tipus d'artilleria per aquest tipus de debat. És a dir, una interpel·lació no és per desqualificar, ni parlar de desconeixement profund, ni d'irresponsabilitat. Una interpel·lació és per procurar que cadascun expressi les seves posicions al voltant d'un tema, i deixem aquest tipus d'artilleria per debats més importants, això de veritat, sense cap tipus d'ironia.

Sobre el tema de la contesta ja concreta que vostè ha fet a la meua primera intervenció, vostè m'ha dit, Sr. Matas, que ens havíem de sentir orgullosos d'aquest informe. Jo no sé com se sent vostè, jo no me sent, primer, perquè no som partícip de l'objecte de l'informe, però maldament ho fos jo no me sentiria de cap manera orgullós, de veritat que no. I a més, la feblesa dels arguments sobre els que sustenta aquest orgull, em dona la raó que no hi ha cap motiu seriós per sentir-se orgullós. La comparació amb altres comunitats, la veritat és que no he fet aquesta feina de comparar els informes del Tribunal de Comptes amb les 17 comunitats autònomes de l'Estat. Però, si efectivament altres comunitats estan pitjor, i si l'informe del Tribunal de Comptes de Balears del 90 i 91 encara era pitjor, la veritat és que és un trist consol, a mi no me consola de res, en tot cas em convida a posar-me en contacte amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de la resta de parlaments de l'Estat a veure si fan iniciatives parlamentàries al voltant de la gestió pressupostària de les seves comunitats. És un senyal d'alerta, no és un senyal d'autosatisfacció.

I en definitiva, lògicament, vostè no ha pogut contestar, llevat d'aquesta qüestió concreta de foment industrial, efectivament, ha reconegut que hi havia una certa disfunció, però no greu, ni per llançar-se d'un setè pis, cosa que jo no pretendria mai que fes, ni vostè ni cap membre d'aquesta cambra, idò, vostè el que ha fet, llevat d'aquesta qüestió, és posar en contrast la botella mig plena i mig buida. És a dir, jo he sortit aquí a exposar, no les coses que el Tribunal de Comptes havia trobat correctes, les coses que el Tribunal de Comptes havia trobat incorrectes i que eren les que motivaven la nostra preocupació. Això no es contradiu pel fet que la botella estigui mig plena, el problema és que està mig buida, el problema és que hi ha recomanacions, objeccions, que afecten a coses serioses, no només des del punt de vista formal, d'incompliment de determinats preceptes legals, sinó a coses que també tenen un important contingut polític. En aquest sentit, vostè ha parlat que hi havia una certa laxitud en les sancions. És una manera, realment, eufèmica de resumir el que diu el Tribunal de Comptes. Afegeixi, amb la regularització administrativa dels retards en els contractes d'obres.

Però, al marge de com vostè ho hagi expressat, el que sí és cert és que quan ho intenta explicar, justificar, s'afica a uns jardins dels quals jo li convidaria, sincerament, a sortir tan aviat com sigui possible. Miri, és el mateix que les al·legacions que va presentar (...), però jo crec que encara pitjor. És a dir, quan vostè parla, és que clar, si sancionem al contractista i, es suposa que el contractista, vostè no accepta que es pugui sancionar, i simplement s'ha sancionat i complir el seu contracte, es suposa que abandonaria l'obra, i llavors si hem de refer l'expedient encara serà pitjor, perquè això suposarà més retards. Això és una pel·lícula inconsistent, perquè no té per que esser la seqüència d'esdeveniments que, efectivament, es produeixi quan l'administració sigui rigorosa amb el compliment de les seves obligacions, però, a més a més, l'administració no està de cap manera autoritzada a ficar-se en aquestes consideracions. No pot dir "si ara aquest home abandona l'obra, encara serà pitjor". No, no, vostès tenen l'obligació, vostès representen els interessos dels ciutadans. I quan els ciutadans fan un contracte amb una empresa, vostès, representants d'aquests interessos, han d'esser rigorosos amb la part contractant perquè compleixi les clàusules d'aquest contracte. I ho tenen que fer per la bona marxa d'aquell contracte, d'aquell servei, o d'aquella obra, i a més amb un caràcter exemplificatiu. És que si se sap que vostès apliquen aquests criteris, vostès s'imagina que l'acta d'aquest diari de sessions sigui repartida entre les empreses contractistes? Llavors, qui es prendrà seriosament el ple de condicions? Qui es prendrà seriosament les obligacions que contreu amb l'administració? Si tanmateix pensaran "bé, i l'administració no ens farà res, perquè tanmateix si ens ha de rescindir el contracte..."

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sí, acab tot d'una, "... o rescatar-ho, encara serà pitjor per a ells, per tant no ens preocupam". La veritat, surti, Sr. Matas, d'aquest jardí. I jo el convidaria en la seva contrarèplica, o com es digui la seva propera intervenció, sinó a esser més autocrític, que és un exercici de masoquisme que tampoc li vull demanar, sí que sigui una mica més esperançador. És a dir, ens expliqui una mica que efectivament l'informe del Tribunal del 93 i del 94 serà millor, i que vostè està sobre..., ha adoptat una mesura o una altra perquè pugui esser millor. Jo crec que seria una bona i positiva conclusió d'aquest debat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per tancar el torn d'intervencions en aquesta interpel·lació, té la paraula el Sr. Jaume Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Grosske.

Vostè, si em permet, fa una petita contradicció, o una important contradicció, entre les seves exposicions. Realment, intent fer un debat que no sigui excessivament tecnificat però és que vostè després m'acusa que no he entrat a respondre les qüestions que són tècniques. Ho faré molt fàcil, vostè el que fa en aquestes qüestions és, precisament, magnificar per intentar donar un missatge de *màrqueting*, de mitjans de comunicació, intentar magnificar qüestions que són qüestions puntuals i d'una importància relativa molt petita, i és simplement el que he volgut dir. Probablement perquè vostè, per ventura, no té l'experiència del que significa gestionar el dia a dia administrativament aquest tipus de qüestions, i magnifica qüestions que podem entrar en detall i veurà que són absolutament ridícules.

En primer lloc, vostè diu que l'article 46.2 de la Llei de finançament, supos que es deu referir a la Llei de finances, m'imagin. La Llei de finances d'incorporació de romanents de crèdit de pluges, miri, el tema de la incorporació de romanents de crèdit de pluges és un tema d'una reincorporació d'un romanent de crèdit extraordinari, que es va incorporar a l'exercici perquè no s'ha executat. Una execució, tendríem dues vies, una via que seria no incorporar aquest romanent i anar a acudir a un nou crèdit extraordinari en el Parlament, cosa que ja ha succeït, i per tant consider que és poc pragmàtica, i a més no té cap tipus de (...), i en segon lloc, seria avançar la despesa. Però l'avançament de la despesa, i a això em referia quan explicava la distorsió que es produeix entre la legislació i la realitat, clar, si vostè a d'anar a avançar la despesa està provocant un perjudici als ciutadans d'aquestes illes. I vostè diu que jo no entri en aquest terreny? Jo hi vull entrar perquè tenc responsabilitat política i tenc responsabilitat de govern. I jo defens els interessos dels ciutadans de les Illes Balears, i consider que són molt importants. I si en qualque moment consider que es pot estirar la corda, precisament, dels procediments administratius perquè crec que perjudiquen d'una forma clara els interessos dels ciutadans, idò intent estirar la corda en la mesura del que puc, sense cometre cap il·legalitat. I això és el que intentava explicar.

La incorporació de romanents, a la que vostè fa al·lusió, quan diu *no se hace...*, la *autorización legislativa caducada* per endeutaments, miri, això va esser una recomanació del Tribunal de Comptes de l'altre any, de l'any 91. Nosaltres teníem una autorització d'endeutament, d'aquest parlament, de 10.000 milions de pessetes per un crèdit extraordinari de pluges. Teníem l'autorització, però resulta que l'execució d'obres no anava a la mateixa velocitat que la despesa dels 10.000 milions de pessetes. Segons el Tribunal el que havíem de fer era, vulguis o no vulguis, demanar els 10.000 milions de pessetes de crèdit, pagar els interessos sobre els 10.000 milions de pessetes de crèdit, maldament les obres torbessin dos anys en fer-se. Escolti, no senyor. Nosaltres vàrem estalviar 1.000 milions de pessetes a aquesta comunitat autònoma. No hi ha perquè demanar el crèdit, ni endeutar-se si tu tens una autorització, fins que no s'executi l'obra, per l'amor de Déu. Això es diu, simplement, experiència de gestió. Ens hem estalviat 1.000 milions de pessetes, i és molt important, perquè necessitam tots els doblers que podem. I és molt important que això és produeixi d'aquesta manera. Allò de "*no se hace constar el endeudamiento a la inversión*", això ja és, perdoni'm, una barbaritat. Si l'endeutament és més petit que la inversió, que és molt més petit, l'endeutament està aplicat a la inversió. Vostè triï el projecte que vulgui, a mi tant m'és. El que diu la llei és que no et pots endeutar per projectes que no siguin d'inversió. Quins projectes ha fet d'inversió amb l'endeutament que ha fet? Miri, si ens hem endeutat en 4.000 milions, i hem fet 20.000 milions d'inversió, vostè mateix triï el que vulgui, a mi m'és igual, mentre no superi..., això és tan important, Sr. Grosske? Això creu que mereix aquesta magnificació?

Temes de contractació que falta el certificat de crèdit, per l'amor de Déu, vostè sap que és el certificat de crèdit? Per l'amor de Déu, si hi ha (...) és que després hi ha crèdit. És un tràmit..., que si s'ha oblidat un expedient, és que si no hi hagués crèdit no es podria fer el procés d'autorització, i no té cap rellevància. És un error, hauria d'haver aquest document, però tant és, l'acte posterior el convalida, perquè existeix el document d'haver. I jo insisteix que no volia entrar en aquests temes, no hi volia entrar. Però miri, crec que hi ha que separar el que és la qualitat de la gestió sempre que les actuacions siguin amb transparència, lògicament, que no puguin esser perfectes. Jo vull recordar, perquè he intuït que no ho havia recordat en la meua primera intervenció, que el Govern de l'Estat espanyol, no m'ho he inventat jo, *El País* ho publica, diu que *el Estado, la administración central socialista*, va amargar 1'42 bilions de pessetes en el pressupost del 90. No m'ho invent jo, això està aquí, i ningú ha anat als tribunals.

Però el que sí vull recordar, és que a vegades crec que des dels polítics feim un exercici, que no és just, de determinades gestions públiques que intenten defensar els interessos dels ciutadans. I jo crec que puc dir això, certament, amb un pes moral important perquè no fa molt varen sortir unes importants irregularitats del Tribunal de Comptes a Cort a l'època del Sr. Ramon Aguiló. Unes irregularitats, segons l'informe del Tribunal de Comptes, molt importants. Jo personalment vaig esser el primer que vaig sortir a fer unes declaracions a la premsa dient que l'informe de gestió de l'Ajuntament no imputava, a la meua manera de veure, cap irregularitat greu, que no imputava cap irregularitat tan greu com es volia mencionar. I jo crec que és necessari, si és possible, que entre tots aportem un poquet de seny perquè per damunt dels nostres interessos particulars han d'estar els interessos dels ciutadans, i que si amb una operació, sense fer cap tipus d'infracció, ens podem estalviar uns doblers per als nostres ciutadans, idò tots feim pinya, que això és important, i tots ajudant que l'interès suprem sigui l'interès que prevalgui.

Jo crec que una interpel·lació a vegades té tendència a esser considerada com una denúncia d'actuacions impresentables, incorrectes, i que no sempre la gestió és fàcil d'esser defensada. Jo crec, Sr. Grosske, que la responsabilitat és sempre necessària. I dic aquestes paraules, amb el que crec que és la potestat que em dona el poder dir aquestes paraules, des d'una part de la responsabilitat de la gestió d'aquesta comunitat autònoma. I quan m'aficava, en el principi, en el fora comú, que era aquesta interpel·lació, jo el que vull recordar, Sr. Grosske, és que crec que el que està fora de comú, o el que va estar fora de comú en el seu moment, va esser el seu silenci en aquella comissió. És a dir, vostè tot el que ha dit avui ho hagués pogut dir a la comissió i no ho va dir, vostè no ho va dir. Jo li deman, efectivament, que es guardi les seves recomanacions en el que és l'actitud que aquest conseller ha de tenir pel que fa a aquest tipus d'interpel·lacions. Crec que aquest tipus d'interpel·lacions, com a totes, han d'esser respectuoses amb els mecanismes estipulats en el Reglament d'aquesta cambra, i sobretot respectuoses amb el que és la realitat que entre tots hem d'intentar traslladar fora d'aquesta cambra la realitat del que realment passa i, sobretot, defensar aquests interessos comuns que estan per damunt de tots els nostres partits. Per tant, amb tota la meua bona voluntat en aquest món, insisteix, no és un to beligerant, sinó tot el contrari, crec que faig una crida a la responsabilitat, i faig una crida per posar la realitat en els seus justs termes i dins un exercici important de responsabilitat que tots nosaltres hem de tenir.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller

III.- Moció RGE núm. 2846/95, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a política lingüística del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, derivada de la interpel·lació RGE núm. 2230/95.

I passam al tercer punt de l'ordre del dia que fa referència a la moció presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a política lingüística del Govern de la Comunitat Autònoma, derivada de la interpel·lació de la sessió anterior.

Té la paraula per fer la defensa d'aquesta moció el portaveu, Sr. Damià Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

Sí, Sr. Diputat, per indicació, i així ho farem constar, que es transcriu tots i cadascun dels punts de la moció en el Diari de Sessions d'aquesta sessió.

"1.- El Parlament de les Illes Balears convida tots els ciutadans i ciutadanes de la Comunitat que col·laborin activament a fer possible que de cada dia més la llengua catalana sigui d'ús habitual en tots els àmbits de la vida social. Per tal que aquest objectiu -proclamat explícitament al nostre Estatut d'Autonomia i a la Llei de normalització lingüística- sigui realitzable es fa necessari comptar amb el compromís i l'adhesió de la societat balear en el seu conjunt i també amb la de cadascun dels seus ciutadans, aquest Parlament us demana que faceu ús de la llengua pròpia de la nostra comunitat en la vostra vida quotidiana i en les vostres activitats laborals, professionals o empresarials.

2.- El Parlament de les Illes Balears insta al Govern i a la totalitat de les administracions públiques existents en l'àmbit de la Comunitat que introdueixin en la normativa que regula l'accés a la funció pública el requisit del coneixement de la llengua catalana, oralment i per escrit, i amb el nivell que cada servei i cada lloc de treball requereixin.

3.- El Parlament de les Illes Balears insta al Govern balear a que impulsi -en el marc del conveni que va signar l'any 1989 amb el Ministeri d'Educació i Ciència- la catalogació com a bilingües els centres i les places d'ensenyament mitjà.

4.- El Parlament de les Illes Balears insta al Govern balear a que promogui la creació d'una emissora institucional de ràdio que emeti en llengua catalana, la seva cobertura abastaria tot l'àmbit de les Balears, i en la seva programació i gestió es combinarien el nivell interinsular i el particular de cada illa. L'any 1996 s'elaboraria el projecte i el 1997 s'iniciarien les emissions.

5.- El Parlament de les Illes Balears manifesta la seva preocupació i el seu rebuig davant els usos lingüístics -del tot contraris als criteris de la ciència filològica i de l'autoritat científica de les universitats- que impulsa el President de les Corts Valencianes en el si de la institució que presideix. Aquesta actuació tan sols persegueix el trencament de la unitat de la llengua catalana. En la mesura que la sentim com a pròpia en la seva totalitat, i sigui quin sigui el territori autonòmic on és parlada, ens creim ben legitimats per a demanar al Molt Honorable Sr. Vicente González Lizondo que rectifiqui les seves decisions lingüístiques i que ajusti -per dignitat institucional- a les propugnades pels professionals dels departaments de Filologia de les universitats arreu de món."

Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats.

Aquesta moció, que consta de 5 apartats, és una conseqüència de la interpel·lació sobre política lingüística que el nostre grup va presentar avui fa 15 dies. D'aquella interpel·lació se'n podrien haver derivat múltiples propostes de moció, però hem volgut reduir les propostes a un nombre reduït, tan sols 5, cadascuna d'elles cobreix un àmbit específic de l'ús de la nostra llengua i tal volta són una mica disperses però tenen aquest element comú de referència, l'ús de la nostra llengua. Explicaré breument el seu contingut i el seu sentit.

La primera és una declaració institucional que pretén que aquest parlament, a partir de l'autoritat moral que li dona el fet d'esser la representació de la voluntat popular del poble de les Illes Balears, impliqui al màxim els ciutadans en el procés de la normalització lingüística. Es tracta de fer veure a la totalitat de la gent, que la conquesta de la normalitat lingüística també és cosa seva, que també depèn dels seus actes i actituds. En definitiva, que no hi ha cap ciutadà que pugui deixar d'incidir, en un sentit o l'altre, sobre el present i el futur de la llengua catalana a les Balears. Mai aquest parlament no ha adreçat una crida a la societat que representa per convidar-la a fer-se responsable activa del procés cap a la normalitat lingüística. Creim que ja és hora de fer-ho. És evident que si el Parlament assumeix aquesta proposta haurà de fer-se el propòsit de predicar amb l'exemple.

Segona proposta, s'ha parlat diverses vegades d'aquesta qüestió en aquesta cambra als darrers temps. La nostra proposta pretén que també s'afageixin, a una mesura que el mateix Govern balear ja ha anunciat que havia assumit per aplicar a la seva administració, la totalitat de les administracions públiques implantades a les Balears, les municipals, les insulars i també l'estatal.

Tercera proposta, l'any 1989 va signar-se un conveni de cooperació entre el Ministeri d'Educació i Ciències i el Govern Balear. Un conveni que era del tot necessari si es volien solucionar els inconvenients que produeix, i produïa, el fet que l'educació en general sigui competència de l'Estat i l'ensenyament de la llengua catalana ho sigui del Govern balear. El conveni, valorat molt positivament pel món educatiu, ha donat per desgràcia uns fruits ben escassos. Sobretot, n'ha donat molts més pocs que els que hauria pogut donar i dels que hauria convengut que donàs. Una de les grans qüestions que no ha sabut, o volgut, resoldre's a partir del conveni és la catalogació com a bilingües dels centres i les places d'ensenyament mitjà. Aquesta catalogació és del tot imprescindible per fer possible que es consolidin les línies d'ensenyament en català dels centres, si no es fa la catalogació, en qualsevol moment, pot arribar al centre un professor que no estigui en condicions per impartir l'ensenyament en la llengua catalana, contradient d'aquesta manera la decisió presa per la comunitat escolar. La catalogació creim que és urgent, i del tot inexcusable la seva realització.

Quarta proposta, aquesta petició s'ha de contextualitzar a l'àmbit territorial de les Balears i amb les tendències que s'han generalitzat a l'Estat espanyol els darrers anys en el camp dels mitjans de comunicació radiofònica i televisiva. D'una banda, a hores d'ara, tenim que a les nostres illes hi ha més de 20 emissores de ràdio que emeten exclusivament, o molt majoritàriament, en castellà. No n'hi ha cap, ni una, que tenguí com a llengua pròpia habitual la del nostre país. D'altra banda a la majoria de comunitats autònomes de l'Estat, i fos quin fos el signe ideològic del partit que les governava, s'han creat mitjans institucionals de comunicació audiovisual. A Balears la creació i funcionament d'una emissora institucional de ràdio, creim que està sobradament i amplament justificada, tan sols esmentarem una sèrie de raons que la justificarien segons el nostre parer. Primera de totes, introduiria una alternativa radiofònica que fins ara l'empresa privada no està oferint, per tant, no es tractaria d'una competència sinó d'una complementació. Segona, tan sols amb l'existència d'emissores en català es podia donar satisfacció al dret legítim dels ciutadans que així ho vulguin de disposar de mitjans de comunicació amb la llengua del país. Aquest dret els és reconegut a la Llei de normalització lingüística, per tant, estam ben legitimats per reivindicar la seva satisfacció. Tercera, seria un instrument d'intercomunicació i de cohesió entre les nostres illes, cosa del tot necessària i que malauradament encara continua presentant moltes deficiències després de més de dotze anys d'autonomia. Quarta la millor manera d'aconseguir que algun dia l'empresa privada pugui decidir-se a crear emissores en llengua catalana és si prèviament des de les institucions s'ha creat un públic que estigui acostumat a escoltar-les i, per tant, a connectar-les sense que l'ús del català pugui entrebancar la seva audiència. Així ha succeït a Catalunya on l'existència de mitjans de comunicació públics han creat un ampli mercat d'audiència en català que ha permès que darrerament sorgissin iniciatives radiofòniques privades que estan aconseguint un bon impacte d'audiència.

Cinquena proposta presentada, és possible que algun grup o diputat pensi que aquest parlament no té res a dir sobre l'actuació del President, sobre l'actuació lingüística del President de les Corts Valencianes? Uns pot esser pensar que no tenim dret, uns altres que no és convenient. Discrepam d'aquest criteri. A més, volem recordar que no és gens infreqüent que aquesta cambra o els consells insulars opinin sobre fets externs a la nostra comunitat, Bòsnia, proves nuclears a Mururoa, aquest capvespre la qüestió de població a la Xina, i això creim que està bé perquè hem d'exercir, des d'aquest parlament, de ciutadans del món. Que aquest parlament pugui recriminar al Molt Hble. President de les Corts Valencianes a causa de les mesures lingüístiques que està adoptant, ens sembla del tot lògic i recomanable. La llengua dels valencians és la nostra llengua, i davant els intents de fer-la malbé, de fer malbé el nostre patrimoni més important, tenim dret a reaccionar. Al segle passat i a aquest hi ha hagut un bon grapat d'illencs, des de Marià Aguiló i Jeroni Forteza, fins a Miquel Dolç i Vicenç Maria Rosselló que han contribuït a fer possible la renaixença de la llengua i cultura pròpies dels valencians. Si davant les salvatjades ortogràfiques del President de les Corts Valencianes ens quedàssim quiets i callats, semblaria que ens rentam les mans davant la destrucció que és objecte el nostre patrimoni lingüístic, fins i tot semblaria que renegam de la tasca feta pels nostres conciutadans a terres valencianes. Per totes aquestes raons, creim que aquest parlament ha de fer arribar al Sr. Lizondo el rebuig més enèrgic a les seves decisions.

Aquestes serien les cinc propostes que presentaríem i que inclouríem a la moció. Simplement demanaríem que en el darrer paràgraf de la primera proposta hi hagués purament i simplement una modificació de temps verbals, la llegiria, Sr. President, *"Per això, aquest Parlament demana als ciutadans i ciutadanes de les Balears que facin ús de la llengua pròpia de la nostra comunitat en la seva vida quotidiana i en les seves activitats laborals, professionals o empresarials."*

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Es canvia el terme de "vostres" per "seves". Quedi constància.

Intervencions dels altres grups parlamentaris? Sr. Antoni Pascual, té vostè la paraula, per part del Grup Mixt.

EL SR. PASCUAL I RIBOT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Pons.

El Grup Mixt està d'acord, per tant donarà suport als 5 apartats de la moció que vostè ha presentat. Ens mostrem a favor que la nostra llengua sigui, dins la societat balear, d'ús habitual en tots els àmbits. Per això cal que el Govern fomenti aquest ús, així com la implicació de la societat en aquesta tasca, seguim la lletra de l'Estatut d'Autonomia i de la Llei de normalització lingüística. Sobre el coneixement de la llengua catalana a l'administració pública, ja vàrem tenir un debat en el que sembla que s'està avançant. Unió Mallorquina, a aquest punt, considera que és necessari que l'administració pública garanteixi els drets lingüístics de tots els ciutadans. Per tant, ens mostrem partidaris de la promoció de la llengua catalana i del seu normal ús entre el funcionariat. Consideram necessària una major presència de la llengua catalana en els mitjans de comunicació social i per això cal una intervenció de les distintes administracions públiques, per tant, a favor de les emissores i fins i tot d'una televisió autonòmica. Com molt bé diu el darrer punt, el darrer apartat de la moció, la unitat lingüística queda garantida pels criteris de la ciència filològica, i per l'autoritat científica de les universitats. Unitat lingüística que a les Illes Balears serà recollida, i està recollida i protegida, en el nostre estatut d'autonomia, per això, cap persona o institució podrà mai contradir aquest fet. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per part d'Esquerra Unida, té la paraula el seu portaveu, Sr. Josep Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President.

Senyores i senyors diputats. Sr. Damià Pons.

La moció que presenta avui el Grup Nacionalista és el resultat de la interpel·lació relativa a política lingüística que va tenir lloc fa uns dies en aquest parlament. En aquella ocasió, tots els grups ja van tenir l'oportunitat d'emetre opinió crítica sobre la situació del procés de normalització lingüística al nostre país. Vàrem tenir ocasió de manifestar la nostra desconfiança sobre l'abast que l'impuls que es pretén al llarg de la present legislatura. Vàrem poder expressar veus d'alerta sobre els perills principals i imminents que amenacen l'avanç en la tasca de fer normal l'ús del català a les Illes. Per tant, avui correspon valorar i posicionar-nos davant les 5 propostes que ha presentat el Grup Nacionalista-PSM.

La primera fa esment a una crida oficial a la ciutadania perquè aquesta es comprometi a què cada dia més la llengua catalana sigui d'ús habitual a tots els àmbits de la vida social. Si en la precedent interpel·lació, Esquerra Unida manifestà que la política de normalització no es podia presentar com a un imperatiu categòric o com un deure que els ciutadans (...) tenen l'obligació moral d'assumir, sinó com el dret a posseir els mitjans imprescindibles per satisfer les necessitats de realització plena i lliure de les persones i de les comunitats en igualtat de condicions amb la resta de persones i de comunitats lliures, ara hem de dir que la proposta número 1 del PSM cau, pot ésser, en l'error de plantejar des de l'institució a la ciutadania, el fet de l'ús normal de la llengua catalana més com un deure moral, com un deure patriòtic, que no com a una opció funcional per la qual els poders públics assegurin la igualtat de condicions. I com s'asseguraria la igualtat de condicions? Pensam que, sense que siguin de més les declaracions de caràcter institucional com les que proposa el PSM, la igualtat de condicions es planteja en la defensa dels drets lingüístics dels ciutadans. La primera proposta del PSM és una crida institucional a la responsabilitat civil. Té el seu mèrit i té les seves limitacions.

La segona proposta fa referència a la introducció en la normativa que regula l'accés a la Funció Pública, del requisit del coneixement de la llengua catalana en diferents nivells, segons els llocs de treball...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Diputat. Jo demanaria un poc d'atenció dins la cambra per prosseguir aquest debat. Segueixi, Sr. Diputat.

EL SR. PORTELLA I COLL:

(...) l'administració autonòmica com a la resta d'administracions. Quant l'administració autonòmica sembla ésser que el compromís del Govern balear és real, encara que no és sobrat expressar desconfiança després de tants d'anys i desenganys. En aquest punt, no obstant, s'hauria d'haver contemplat tant el requisit d'entrada com el requisit de permanència. O sigui, com es planteja el necessari aprenentatge de la llengua pels treballadors que ja són a l'administració autonòmica? Quant l'administració local, que ens molts casos reproduceix la situació a petita escala, l'opinió és la mateixa. En tot cas, els grups polítics a l'àmbit de la seva responsabilitat, de la nostra responsabilitat, en cada cas, han d'impulsar mesures en aquest sentit. Quant l'administració perifèrica de l'Estat i l'administració de la Justícia, aquí sí que la qüestió encara és molt més preocupant. És correcte proposar l'acció del Parlament davant l'administració perifèrica, i també seria correcte portar les reivindicacions directament al Parlament de l'Estat. Pot ésser, i sense pot ésser, aquest és el camp d'acció on fa falta un compromís més decidit, no tant el fet d'instar com el fet de reclamar un canvi d'actitud de l'Estat central respecte de la nostra llengua i el seu normal ús en l'administració perifèrica.

Quant a la tercera proposta, és clar i li donarem suport perquè es tracta d'una reivindicació pendent, d'una assignatura pendent.

Quant a la quarta proposta, la creació d'una emissora institucional de ràdio en l'àmbit de les Illes Balears i que emeti en català, és una proposta atractiva, com també ho és la creació d'una televisió autonòmica. Atractiva i que motiva sempre controvèrsia, que és com ha d'ésser. A la proposta del PSM, no es fa referència a la televisió, per tant, no en parlarem. Una emissora pública autonòmica pot representar una inversió més assumible si és de ràdio, i pot tenir després, depèn d'altres qüestions, una certa influència comunicacional. D'açò es tracta. Necessitam una emissora institucional de ràdio perquè almanco en una sintonia s'escolti la nostra llengua? Ha d'ésser la llengua la finalitat d'aquesta emissora? O necessiten una ràdio pública balear amb unes altres finalitats, a més a més? Nosaltres no dubtam de la imperiosa necessitat que el català sigui present com a llengua normal en el món de la ràdio. A Menorca, faré l'excepció al que ha plantejat vostè, hi ha una emissora que sí que té un compromís d'aquest tipus, és la Cope, quant a la seva programació local. I crec que és de justícia reconèixer-ho en aquest parlament. A la resta de les illes més o manco és igual la falta d'emissores en català. En una comunitat on el 90% dels habitats declaren entendre perfectament el català, l'absència del català a la ràdio, o a altres mitjans, no obeeix tant a qüestions funcionals o estratègies de mercat, sinó a comportaments polítics...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Diputat. Jo demanaria als senyors diputats que si tenen qualche assumpte a aclarir que, per favor, surtin fora de la sala i deixin fer les intervencions com requereix el parlament. Senyors diputats del Grup Popular, per favor. Continui, Sr. Diputat.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Moltes gràcies.

Crec que és així. Per tant, la presència d'una ràdio pública en català no només tendria la seva importància intrínseca sinó que podria impulsar un canvi de política a la resta d'emissores. Però plantejar la creació d'una ràdio pública únicament pel fet lingüístic, sense fer una valoració global de l'oportunitat de mitjans de comunicació públics a les Illes Balears, és perillós. La instrumentalització política dels mitjans, tan públics com privats, és palesa. En una societat com la nostra, amb un costumari de *modus* de fer política com el nostre, uns hipotètics mitjans de comunicació públics, com ara la ràdio, poden perfectament emprar el català com a llengua per arribar a uns objectius que no siguin la promoció de la pluralitat ideològica, cultural, d'expressió i d'opinió. I això seria, en definitiva, més negatiu.

Per últim, quant la cinquena proposta, rebuig dels usos lingüístics que impulsa el President de les Corts Valencianes, hem de dir que Esquerra Unida ja ho ha fet a les Corts Valencianes, i que trobam bé que es completi aquí amb aquesta proposició.

Per tant, i en resum, Esquerra Unida de les Illes Balears donarà el seu suport a la moció presentada pel Grup Nacionalista-PSM, en la seva globalitat, tot i les observacions que hem volgut manifestar en aquesta intervenció. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el seu portaveu, Sr. Andreu Crespi.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President.

El Grup Parlamentari Socialista donarà suport als quatre primers punts d'aquesta moció, tot i que voldríem fer alguna petita puntualització.

En primer lloc, demanaríem en el primer punt un aclariment definitiu de la correcció del text perquè no sé molt bé si s'ha entès aquí quina era aquesta correcció lingüística, només perquè surti un text d'aquesta cambra correctament escrit ja que...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, si vostè el té clar supos que ens evitarà en aquest moment... La correcció s'havia entès que era canviar la paraula "vostres" per "nostres".

EL SR. CRESPI I PLAZA:

No, jo entenc que no.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, s'han d'aclarir quines són les correccions abans que quedi definitivament per votar.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Amb el segon punt estam absolutament d'acord.

Amb el punt tercer estam absolutament d'acord. Hem de dir que aquest és un camí més, que acabaria amb la catalogació de llocs docents a tota la xarxa educativa pública que comença amb l'educació primària, els professors des de l'any 1978 varen tenir ocasió d'adquirir la competència lingüística, i que posteriorment aquesta possibilitat es va estendre als professors d'educació secundària, en aquest moment ja són bastants els que estan en aquesta disposició, i per tant es pot produir perfectament aquesta catalogació sense que això perjudiqui la seva possible mobilitat, els interessos d'aquests professors de moure-se dins el sistema educatiu. Em refereix a aquells professors que ja estan exercint en aquesta comunitat autònoma, i per tant això es pot produir tot i que aquests professors que accedeixen de bell nou dins el sistema ja tenen el requisit, per tenir el destí definitiu a aquesta comunitat, de demostrar la seva competència lingüística a través de les titulacions que emet la Conselleria de Cultura, Educació i Esports.

Quant al punt quart, ens pareix bé. Crec que el sector públic té l'obligació de defensar d'una manera clara la nostra llengua. I si el sector privat en aquest moment no està complint aquesta funció, per les raons de mercat que ells estimin, crec que és el Govern, com a institució, que hauria d'impulsar això.

Quant al punt 5, tot i que estam d'acord amb el fons d'allò que es diu, és a dir, crec que hem de defensar amb totes les nostres forces la unitat de la llengua, no ens pareix aquesta mesura molt congruent amb les altres quatre, que fa referència clara a competències pròpies d'aquesta comunitat, i tampoc ens pareix molt adequat una referència expressa a una persona física, amb noms i llinatges, i no una institució. Per tant, nosaltres demanaríem al Grup Parlamentari Nacionalista que retiràs aquesta proposta i la convertís en una nova i diferent, consensuada per tots els grups polítics, demanar a totes les institucions dels països que parlen la llengua catalana, de Catalunya, del Principat, de València, de nosaltres, una lluita ferma per la unitat de la llengua. En tot cas, nosaltres només ens abstindríem en aquest punt, no votariem en contra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Joan Marí i Tur com a portaveu del mateix.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Tan sovint parlam en aquesta cambra de la llengua, i tantes vegades feim mocions, interpel·lacions, lloances i crítiques, que justament mirant la premsa, crec que va esser diumenge, a un article que firmava Albert Boadella, vaig trobar una frase que vaig pensar que podria dir aquí, perquè la faig totalment meva, i que diu exactament "una llengua no neix, ni una llengua mor, ni per decret ni per moció".

És per això, justament, que en primer lloc volem manifestar el nostre suport al contingut del primer paràgraf, ja que creim que el compliment de la llei correspon a les administracions i institucions, en primer lloc, però aquest deure s'ha de fer extensiu a tota la societat, i es necessita el seu suport i el seu compromís per aconseguir que l'ús habitual de la llengua catalana, a tots els àmbits de la vida social, sigui un fet. Però, una vegada més, la frase de Boadella l'hem de portar aquí, i no aconseguirem que la llengua neixi ni mori per decret, sinó perquè entenem que a aquest primer punt de la moció hi ha l'esperit de l'èxit. Tendrem èxit si el nostre poble ho vol, i creim, sincerament que ho vol, i per això li donam suport.

D'altra banda, rebutjam el segon paràgraf ja que el Consell de govern ha aprovat un decret pel qual s'ha de presentar al Parlament un projecte de llei que modifiqui l'article 45 de la Llei 2/89, i converteixi en requisit per l'accés a l'administració a l'àmbit territorial de les Illes Balears el coneixement de la llengua pròpia de la Comunitat Autònoma, en expressió oral i/o escrita, respectant plenament el principi de proporcionalitat en relació a les places o funcions que es tracti. Per tant, comprenem que els sap una mica de greu allò que tantes vegades deïm des d'aquí, que no ho aprovam perquè ho estam fent, però en aquest cas han de reconèixer que és totalment i absolutament veritat.

El punt tercer, ja es duen a terme les converses oportunes en el marc legal establert pel conveni del 89, amb la finalitat d'aplicar les conclusions en el proper concurs de trasllats. Per tota aquesta argumentació es pot preveure el nostre vot afirmatiu en aquest apartat.

Quant al quart punt, no li podem donar suport ja que dins les iniciatives dutes a terme pel Govern, a qui el meu partit dóna suport, s'inclou la de Ràdio Jove depenent de la Conselleria de Governació amb la qual col·laborarà la Conselleria de Cultura, Educació i Esports a través de la Direcció General de Política Lingüística. La participació de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports es farà mitjançant la programació d'emissions, entrevistes a personatges de rellevància per a la nostra llengua, debats culturals lingüístics, i amb programes de formació i correcció del català. Tot esperant que aquesta ràdio arribi, això sí, a totes les illes.

Per acabar, quant al punt cinquè, nosaltres estam d'acord amb el que acaba de dir el representant del Grup Socialista, i nosaltres votariem per un consens en aquest darrer punt, perquè malgrat que és cert que nosaltres volem continuar en la no ingerència, sobretot a altres comunitats autònomes, no és menys cert que volem que la nostra llengua tenguí una sola unitat. Per tant, nosaltres, o bé ens abstindríem, o bé es podria retirar i presentar llavors un consens entre tots.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM, té vostè la paraula. En qualsevol cas, Sr. Diputat, de les intervencions hagudes hi ha el tema de la correcció en el primer punt, que vostè havia esmentat, i també la proposta d'una nova redacció del punt número 5.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President.

El sentit del darrer paràgraf no es canvia, es canvien els temps verbals, i enlloc de fer una referència a una ciutadania en sentit genèric, s'individualitzava a títol particular, però repetiré la lectura del darrer paràgraf com quedaria, sense canviar el sentit real del paràgraf.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, seria convenient que me'l fes arribar per escrit perquè no hi hagués cap confusió després.

EL SR. PONS I PONS:

D'acord, Sr. President.

"Per això, aquest Parlament demana als ciutadans i ciutadanes de les Balears que facin ús de la llengua pròpia de la nostra comunitat en la seva vida quotidiana i en les seves activitats laborals, professionals o empresarials."

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, queda clar aquest canvi.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Primer de tot voldria agrair al Sr. Antoni Pascual el seu suport als 5 punts de la moció completa. També agrair el seu suport al Sr. Portella, i dir-li que les seves observacions les he considerades molt adients i les comparteix, però que evidentment entengui que es tracta de sintetitzar en un breu paràgraf el contingut d'allò que vol dir, i lògicament no es poden fer tantes matisacions. Respecte a la seva reflexió en veu alta del perill que els mitjans de comunicació institucionals en llengua catalana siguin un instrument ideològic i..., jo vull córrer el risc, crec que hi ha uns deures institucionals que poden situar-se una mica més enllà del que podrien ésser els partidismes estrictes, i, a més a més, tenc confiança que el Parlament i les forces polítiques diferents d'aquesta comunitat autònoma sabrien exercir l'acció de vigilància i control que es suposa que s'exerceix dins les societats democràtiques sobre els mitjans de comunicació públics.

Al Sr. Crespí, també agrair-li el seu suport. Tant vostè com el Sr. Marí han coincidit en proposar una possible modificació de la cinquena proposta, i han insinuat la possibilitat que d'aquesta manera s'arribàs a un cert consens. El problema és que ni vostè ni el Sr. Marí han concretat quina orientació tendria aquesta proposta de consens, i jo personalment, si és possible a nivell reglamentari que vostès formalitzin una mica aquesta proposta de consens, després interpretaria si és acceptable o no des del meu punt de vista. Jo crec que els fets que succeeixen en el País Valencià són tan greus, tan absolutament pintorescs i impressionants que adoptar aquest parlament una certa actitud enèrgica, contundent i clara, no crec que fes gens de mal.

Referent al Sr. Marí i a les seves intervencions, ha començat dient que en aquest parlament de la qüestió lingüística se'n parla molt. Té tota la raó, crec que si se'n parla molt és perquè no es fa prou per la normalització lingüística i perquè estam molt lluny de la normalitat lingüística. Jo li asseguro que no tendria cap inconvenient en deixar de parlar-ne. Segona qüestió, la proposta referida a la introducció del requisit escrit i oral de la llengua catalana a l'administració pública. Jo crec que vostè ha minimitzat el contingut de la proposta, que és una proposta de tipus genèric, diria que gairebé filosòfic i que no entra gens ni mica en contradicció amb les possibles iniciatives de govern que vulguin impulsar vostès, i que, a més a més, afecta a l'administració local on és cert que existeix una legislació que alguna cosa permet, però que, per exemple, no succeeix amb l'estatal on ja fa molts d'anys el grup de senadors de Catalunya varen aconseguir que el Senat aprovàs una normativa d'utilització per part de l'administració perifèrica de l'Estat a Catalunya del català, i els senadors de les Illes Balears, si no ho tenc malament, no digueren ni *mu* sinó que ho posposaren a una situació posterior que encara no ha arribat. I això, probablement, fa cinc o sis anys. Aleshores, per tant, crec que seria útil que aquesta referència genèrica, de la qual, segons la meua òptica, s'haurien de desprendre obligacions, quedàs aprovada.

Finalment la qüestió de la ràdio institucional, jo crec que, Sr. Marí, vostè i el seu partit, optant per aquesta opció, Ràdio Jove, evidentment, opten per la marginalitat de la presència de la llengua catalana dins els mitjans de comunicació pública. Recordi que precisament és el nostre grup qui acaba de presentar una proposta perquè no es redueixi a una hora les emissions de Ràdio Jove, i valoram molt positivament l'existència i les emissions de Ràdio Jove però ens semblen insuficients perquè la desproporció entre l'oferta radiofònica en llengua castellana i l'oferta en llengua catalana que és marginal i absolutament minoritària, ens sembla que requereix que s'adoptin mesures més o manco immediates.

Per acabar, abans d'acabar la meua intervenció, m'agradaria demanar, no sé si això reglamentàriament és ajustat o no, que aquesta primera proposta, que seria aquesta crida del Parlament de les Illes Balears a la ciutadania perquè assumeixi un paper actiu en el procés de normalització lingüística, fos convertida en publicitat institucional a través dels múltiples mecanismes que el Govern balear i les altres institucions tenen, i que moltes vegades, probablement, els missatges que emeten a la societat no són tan justificables com aquest.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Donades les intervencions, tant del diputat del Grup Socialista com del diputat del Grup Popular, i una volta escoltada la seva intervenció, aquesta presidència suspèn la sessió per cinc minuts, perquè facin una proposta de redacció única, si es que arriben a aquest acord en el punt referit al número 5.

Es suspèn la sessió per cinc minuts.

Es reprèn la sessió, i una volta mantinguda la reunió amb els diferents portaveus, sembla ésser que s'ha arribat a una redacció consensuada entorn al punt número 5. Farà lectura de la mateixa la Secretària Segona del Parlament.

LA SRA. SECRETÀRIA SEGONA:

"EL Parlament de les Illes Balears fa una crida als governs i parlaments de Catalunya, les Illes Balears i de la Comunitat Valenciana a caminar d'una manera decidida cap a l'acceptació de la unitat de la llengua que ens és comuna, tal com reconeixen les universitats i les entitats filològiques, amb respecte a les varietats pròpies enriquidores del nostre patrimoni lingüístic."

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, feta lectura d'aquest punt número 5, i amb la variació que s'ha fet en el punt 1 que s'han canviat el terme de "vostre" per "seva", passarem directament ja a la votació, i ho farem punt per punt.

Senyores i senyors diputats que votin a favor del punt número 1, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

S'aprova per unanimitat.

Senyores i senyors que donin suport al punt número 2, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra? Poden seure, moltes gràcies.

Abstencions? No n'hi ha.

Vots a favor, 24. En contra, 29. Queda rebutjat el punt número 2.

Senyores i senyors diputats que votin a favor del punt número 3, es volen posar drets per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra? No n'hi ha.

Abstencions? Tampoc.

Queda aprovat per unanimitat.

Senyores i senyors diputats que votin a favor del punt número 4, es volen posar drets per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra? Poden seure, moltes gràcies.

Vots a favor, 24, en contra, 29. Queda rebutjat el punt número 4.

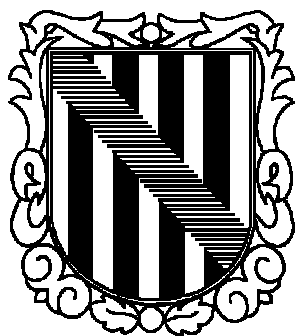
I passam al número 5 que ha estat consensuat pels diferents portaveus dels grups. Senyores i senyors que votin a favor del punt número 5, es volen posar drets, per favor? Gràcies.

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat, idò, per unanimitat.

I no havent més assumptes, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma